

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1120/2009

z dnia 29 października 2009 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania systemu płatności jednolitej przewidzianego w tytule III rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 1290/2005, (WE) nr 247/2006, (WE) nr 378/2007 oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36, art. 39 ust. 2, art. 41 ust. 4, art. 43 ust. 3, art. 57 ust. 2, art. 68 ust. 7, art. 69 ust. 6 akapit pierwszy lit. a) oraz ust. 7 akapit czwarty, art. 71 ust. 6 akapit drugi i ust. 10, art. 142 lit. c), d), f), g), h) i q), art. 147 i 148,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 795/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady w celu wdrożenia systemu jednolitych płatności określonego w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników⁽²⁾ zostało znacznie zmienione. W związku z tym przyjęto rozporządzenie Komisji (WE) nr 639/2009 z dnia 22 lipca 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do wsparcia specjalnego⁽³⁾. Ponieważ do rozporządzenia (WE) nr 795/2004 mają być wprowadzone kolejne zmiany, dla zachowania przejrzystości należy połączyć rozporządzenia (WE) nr 795/2004 i (WE) nr 639/2009 w jedno

rozporządzenie zawierające wszystkie szczegółowe zasady wykonania tytułu III rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

- (2) Ze względu na pewność prawną i przejrzystość należy przyjąć określone definicje. W odniesieniu do zagajników o krótkiej rotacji należy umożliwić państwom członkowskim zdefiniowanie odpowiednich odmian w świetle ich odpowiedniości pod kątem warunków klimatycznych i agronomicznych dla danego terytorium.
- (3) Artykuł 28 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewiduje minimalne wymogi, których należy przestrzegać, ale zastosowanie art. 28 ust. 1 akapit pierwszy lit. b) jest niewłaściwe w przypadku rolników, którzy nadal otrzymują płatności bezpośrednie w ramach niektórych systemów wsparcia związanego z wielkością produkcji, natomiast nie posiadają żadnych hektarów. Z uwagi na ich charakter, premie dla owiec i kóz, o których mowa w tytule IV rozdział 1 sekcja 10 wymienionego rozporządzenia, lub płatności z tytułu wołowiny i cielęciny, o których mowa w tytule IV rozdział 1 sekcja 11 wymienionego rozporządzenia, są przykładem systemów powiązanych z produkcją. Rolnicy otrzymujący pomoc w ramach powyższych systemów znajdują się w takiej samej sytuacji jak rolnicy posiadający uprawnienia szczególne i w celu zapewnienia pełnej skuteczności tych systemów, dla celów art. 28 ust. 1 wymienionego rozporządzenia, powinni być traktowani w taki sam sposób jak rolnicy posiadający uprawnienia szczególne.
- (4) W celu ułatwienia obliczania wartości jednostkowej uprawnień do płatności należy ustanowić jasne zasady zaokrąglania liczb, a także zapewnić możliwość podziału istniejących uprawnień do płatności w przypadku, gdy wielkość działki, która została zgłoszona lub przekazana wraz z uprawnieniami, wynosi jedynie ułamek hektara, a także określić zasady łączenia uprawnień i ułamków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 191 z 23.7.2009, s. 17.

- (5) Artykuł 51 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 pozwala na odroczenie włączenia owoców i warzyw do systemu płatności jednolitej. Należy ustanowić odpowiednie zasady umożliwiające takie odroczenie. W szczególności akapit trzeci tego przepisu umożliwia państwom członkowskim zmianę decyzji podjętej na mocy art. 68b rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 ⁽¹⁾ w celu zapewnienia szybszego włączenia do systemu płatności jednolitej. Jednakże w świetle art. 38 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, aby art. 51 ust. 1 akapit trzeci wymienionego rozporządzenia obowiązywał, należy zapewnić kwalifikowalność danych obszarów do systemu płatności jednolitej. Należy zatem umożliwić państwom członkowskim zmianę decyzji podjętej zgodnie z art. 51 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.
- (6) Należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące zarządzania rezerwą krajową.
- (7) Artykuł 41 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 określa przypadki fakultatywnego przydzielenia uprawnień do płatności z rezerwy krajowej. Należy ustanowić zasady obliczania liczby i wartości uprawnień do płatności, które mają zostać przydzielone w ten sposób. W celu zapewnienia pewnej elastyczności państwom członkowskim, będącym najwłaściwszymi podmiotami do dokonania oceny sytuacji każdego rolnika ubiegającego się o przyznanie takich środków, maksymalna liczba uprawnień, które mają zostać przydzielone, nie powinna być większa niż liczba zgłoszonych hektarów, a ich wartość nie powinna być większa niż kwota, która ma zostać ustalona przez państwo członkowskie zgodnie z obiektywnymi kryteriami.
- (8) W pewnych okolicznościach rolnicy mogą posiadać więcej uprawnień niż gruntów do ich aktywowania z powodu wygaśnięcia dzierżawy, w tym w przypadku współużytkowania powierzchni paszowej. W związku z tym wydaje się, że należy przewidzieć mechanizm, który powinien zagwarantować dalsze przyznawanie rolnikowi wsparcia poprzez koncentrację tego wsparcia na pozostałych dostępnych hektarach. Jednakże w celu uniknięcia nadużywania tego mechanizmu należy określić warunki dostępu do niego.
- (9) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 rezerwa krajowa jest uzupełniania niewykorzystanymi uprawnieniami lub fakultatywnie, poprzez zatrzymanie w odniesieniu do sprzedaży uprawnień do płatności lub do sprzedaży, które miały miejsce przed określoną datą ustaloną przez państwa członkowskie z chwilą, kiedy ma miejsce dalsze oddzielanie płatności od produkcji. Należy zatem wyznaczyć datę, po której niewykorzystane uprawnienia wracają do rezerwy krajowej.
- (10) W przypadku zastosowania zatrzymania w odniesieniu do sprzedaży uprawnień do płatności maksymalne wartości procentowe i kryteria jego zastosowania powinny być ustanowione i zróżnicowane przy uwzględnieniu rodzaju przeniesienia i rodzaju uprawnienia do płatności, które ma zostać przeniesione. Stosowanie takich zatrzymań nie powinno jednak skutkować występowaniem poważnych przeszkód lub zakazem przeniesienia uprawnień do płatności. W przypadku zastosowania modelu hybrydowego na poziomie regionalnym zatrzymanie powinno pozostać bez wpływu na podstawową wartość regionalną uprawnień do płatności, a dotyczyć jedynie kwot powiązanych z danymi historycznymi.
- (11) W celu ułatwienia zarządzania rezerwą krajową należy zapewnić możliwość zarządzania rezerwą krajową na poziomie regionalnym z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 41 ust. 2, lub – w stosownych przypadkach – art. 41 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w przypadku gdy państwa członkowskie zobowiązane są do przydzielania uprawnień do płatności.
- (12) Artykuł 33 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 stanowi, że wsparcie w ramach systemu płatności jednolitej jest dostępne dla rolników w formie przydziału lub przeniesienia uprawnień do płatności. W celu uniknięcia zmian statusu prawnego gospodarstwa, które mogłyby być wykorzystywane do uniknięcia stosowania zasad dotyczących zwykłych przekazania gospodarstw wraz z związanymi z nimi kwotami referencyjnymi, należy zastosować warunki w odniesieniu do faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia, połączeń i podziałów.
- (13) Artykuł 62 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 stanowi, że rolnik w nowym państwie członkowskim, które wprowadziło system płatności jednolitej, może przenieść swoje uprawnienia do płatności bez gruntów dopiero po wykorzystaniu, w rozumieniu art. 34 wymienionego rozporządzenia, co najmniej 80 % swoich uprawnień do płatności w trakcie co najmniej jednego roku kalendarzowego. W celu uwzględnienia przekazania gruntów, które miały miejsce w okresie poprzedzającym stosowanie systemu płatności jednolitej, uzasadnione jest uznanie przekazania gospodarstwa lub jego części, wraz z przysłymi uprawnieniami do płatności, za ważne przeniesienie uprawnień do płatności wraz z gruntami w rozumieniu art. 43 wymienionego rozporządzenia, z zastrzeżeniem warunków, a w szczególności faktu, że zbywający powinien ubiegać się o ustanowienie uprawnień do płatności, ponieważ wymienione rozporządzenie stanowi, że wyłącznie osoby, które otrzymały płatności bezpośrednie w okresie referencyjnym, powinny mieć dostęp do systemu.
- (14) Artykuł 41 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 zezwala Komisji na zdefiniowanie szczególnych sytuacji, w których dopuszczalne jest określanie kwot referencyjnych dla określonych rolników, którzy znaleźli się w sytuacjach uniemożliwiających im otrzymanie płatności bezpośrednich, w całości lub w części, w okresie referencyjnym. Należy zatem sporządzić wykaz takich szczególnych sytuacji poprzez ustanowienie zasad w celu uniknięcia kumulacji korzyści z innego przydzielenia temu samemu rolnikowi uprawnień do płatności, pozostawiając Komisji, w razie potrzeby, możliwość dodawania kolejnych sytuacji. Ponadto państwom członkowskim należy zapewnić elastyczność w określaniu kwoty referencyjnej, która ma być przydzielana.
- (15) W przypadku gdy państwo członkowskie, działając zgodnie z przepisami prawa krajowego lub zgodnie z utrwaloną zwykłą praktyką, włącza do definicji dzierżawy długoterminowej również dzierżawę na okres pięciu lat, należy zezwolić temu państwu członkowskiemu na stosowanie tego krótszego okresu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, s. 1.

- (16) W przypadku gdy rolnik przechodzi na emeryturę lub umiera, przekazując swoje gospodarstwo lub jego część na członka rodziny lub innego spadkobiercę, który zamierza kontynuować działalność rolniczą w tym gospodarstwie, należy zagwarantować, aby przekazanie gospodarstwa lub jego części mogło łatwo zostać dokonane w szczególności w przypadku, gdy przekazane grunty były w okresie referencyjnym wydzierżawiane osobie trzeciej, nie wykluczając możliwości kontynuacji przez spadkobiercę działalności rolniczej.
- (17) Rolnicy, którzy dokonali inwestycji skutkujących potencjalnym wzrostem kwoty płatności bezpośrednich, które byłyby im przyznane, jeżeli system płatności jednolitej nie zostałby wprowadzony lub jeżeli nie nastąpiłoby oddzielenie płatności od produkcji w odniesieniu do danego sektora, powinni również korzystać z przydziału uprawnień. Należy ustanowić szczegółowe zasady obliczania uprawnień do płatności w przypadku rolników już posiadających uprawnienia do płatności lub rolników nieposiadających żadnych hektarów. W takich samych okolicznościach rolnicy, którzy nabyli lub dzierżawili grunty lub uczestniczyli w krajowych programach konwersji produkcji, dla których w okresie referencyjnym mogłyby zostać przyznana płatność bezpośrednia w ramach systemu płatności jednolitej, znalazłoby się w sytuacji bez uprawnień do płatności, podczas gdy nabyli grunty lub uczestniczyli w takich programach w celu prowadzenia działalności rolniczej, która w przyszłości mogłaby nadal być objęta określonymi płatnościami bezpośrednimi. Należy zatem również zapewnić możliwość przydzielenia uprawnień do płatności w takich przypadkach.
- (18) W celu zapewnienia dobrego zarządzania systemem należy ustanowić zasady dotyczące przeniesień oraz umożliwić zmianę uprawnień, a w szczególności umożliwić łączenie ułamków.
- (19) Artykuł 43 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 stanowi, że państwo członkowskie może zdecydować, że uprawnienia do płatności mogą zostać przekazane lub wykorzystane wyłącznie na obszarze tego samego regionu. W celu uniknięcia problemów praktycznych należy ustanowić szczegółowe zasady dla gospodarstw usytuowanych jednocześnie w dwóch lub większej liczbie regionów.
- (20) Artykuł 39 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 dopuszcza produkcję konopi na określonych warunkach. Należy ustanowić zarówno wykaz kwalifikujących się odmian, jak i system ich kwalifikacji.
- (21) Należy ustanowić szczegółowe zasady obliczania dużej jednostki przeliczeniowej inwentarza w przypadku ustanawiania szczególnych uprawnień poprzez odniesienie do istniejącej tabeli konwersji dla sektora wołowiny, cielęcy, owiec i kóz.
- (22) W przypadku gdy państwo członkowskie postanawia skorzystać z możliwości regionalizacji systemu płatności jednolitej, należy ustanowić szczególne przepisy zarówno w celu ułatwienia obliczenia regionalnej kwoty referencyjnej dla gospodarstw usytuowanych jednocześnie w dwóch lub większej liczbie regionów, jak i zagwarantowania przydzielenia całej kwoty regionalnej w pierwszym roku stosowania systemu. Niektóre przepisy niniejszego rozporządzenia, w szczególności te dotyczące ustanowienia rezerwy krajowej, wstępnego przydzielania uprawnień do płatności i przeniesienia uprawnień do płatności należy dostosować, aby umożliwić stosowanie tych przepisów w ramach modelu regionalnego.
- (23) Należy stworzyć wspólne ramy konkretnych rozwiązań w odniesieniu do określonych sytuacji występujących podczas dalszego oddzielania płatności od produkcji.
- (24) Tytuł III rozdział 5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewiduje przyznawanie rolnikom wsparcia specjalnego. Należy określić szczegółowe zasady stosowania tego rozdziału.
- (25) Zgodnie z art. 68 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wymagana jest spójność między wsparciem specjalnym przyznawanym na mocy tego artykułu a innymi wspólnotowymi środkami wsparcia lub środkami finansowanymi w ramach pomocy państwa. Z myślą o właściwym zarządzaniu przedmiotowymi systemami należy zadbać, aby podobne środki nie otrzymywały podwójnego finansowania, korzystając jednocześnie ze wsparcia specjalnego i innych wspólnotowych systemów wsparcia. Ze względu na różnorodność form udzielania wsparcia specjalnego odpowiedzialność za zapewnienie spójności należy pozostawić w gestii państw członkowskich stosownie do decyzji, jakie podejmą one w celu wdrożenia środków wsparcia specjalnego, wedle ram ustanowionych rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 oraz zgodnie z warunkami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu.
- (26) Ponieważ przestrzeganie wymogów prawnych jest stałą powinnością rolników, wsparcie specjalne nie powinno stanowić wynagrodzenia za ich przestrzeganie.
- (27) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać z tytułu prowadzenia określonych rodzajów gospodarki rolnej, które mają znaczenie dla ochrony lub poprawy stanu środowiska. W celu pozostawienia państwom członkowskim swobody przy jednoczesnym zapewnieniu właściwego zarządzania środkami, obowiązek zdefiniowania określonych rodzajów gospodarki rolnej należy nałożyć na państwa członkowskie, przy czym przedmiotowe środki powinny jednak przewidywać znaczące i wymierne korzyści dla środowiska.
- (28) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać z tytułu poprawy jakości produktów rolnych. W ramach wsparcia państw członkowskich należy ustanowić indykatywny wykaz warunków, które należy spełniać.
- (29) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać z tytułu poprawy sprzedaży produktów rolnych z zastrzeżeniem art. 68 ust. 2 lit. c) wymienionego rozporządzenia, które zawiera wymóg, aby wsparcie to spełniało kryteria określone w art. 2–5 rozporządzenia Rady (WE) nr 3/2008 z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich⁽¹⁾. Należy przewidzieć przepisy określające treść kwalifikowalnych środków oraz wskazujące obowiązujące przepisy

(1) Dz.U. L 3 z 5.1.2008, s. 1.

- rozporządzenia Komisji (WE) nr 501/2008 z dnia 5 czerwca 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 3/2008 w sprawie działań informacyjnych i promocyjnych dotyczących produktów rolnych na rynku wewnętrznym i w krajach trzecich ⁽¹⁾.
- (30) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać z tytułu stosowania zaostrzonych norm w zakresie dobrostanu zwierząt. W celu wypracowania zaostrzonych norm w zakresie dobrostanu zwierząt należy przewidzieć przepisy nakładające na państwa członkowskie odpowiedzialność za ustanowienie systemu umożliwiającego ocenę planów przedkładanych przez wnioskodawców zamierzających uwzględnić szereg aspektów w zakresie dobrostanu zwierząt.
- (31) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (v) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać z tytułu określonych rodzajów działalności rolniczej wiążących się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi. Zgodnie z art. 68 ust. 2 lit. a) wsparcie może być przyznane w szczególności, jeżeli zostało ono zatwierdzone przez Komisję. W związku z tym należy przewidzieć przepisy określające szczegółowe ramy, których przestrzeganie będzie obowiązkiem państw członkowskich, przy ustanawianiu kryteriów kwalifikowalności do wsparcia. Należy również przewidzieć przepisy ustanawiające procedury informowania o środkach, ich oceny i zatwierdzania przez Komisję.
- (32) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać w formie ukierunkowanej na szczególne niedogodności, których doświadczają rolnicy w określonych sektorach na obszarach wrażliwych pod względem gospodarczym lub środowiskowym lub — w tych samych sektorach — z tytułu wrażliwych gospodarczo rodzajów gospodarki rolnej. W celu pozostawienia inicjatywy państwom członkowskim przy jednoczesnym zapewnieniu właściwego zarządzania środkami należy przewidzieć przepisy nakładające na państwa członkowskie odpowiedzialność za określenie obszarów lub rodzajów gospodarki rolnej kwalifikujących się do wsparcia oraz za ustalenie właściwego poziomu wsparcia. W celu uniknięcia zakłóceń rynku płatności nie powinny jednak opierać się na wahaniach cen rynkowych ani być równoważne z systemem płatności wyrównujących, w ramach którego państwa członkowskie wypłacają rolnikom wsparcie z krajowych środków rolnych w oparciu o różnicę pomiędzy ceną docelową a ceną na rynku krajowym.
- (33) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać na obszarach podlegających restrukturyzacji lub objętych programami rozwoju w celu zapobiegania porzucaniu gruntów lub w formie ukierunkowanej na szczególne niedogodności, których doświadczają rolnicy na tych obszarach. Należy przewidzieć przepisy, w szczególności w odniesieniu do ustanowienia kwot referencyjnych przypadających na kwalifikujących się do pomocy rolników, do przydziału uprawnień do płatności i sposobu obliczania wzrostu ich wartości, a także przepisy w odniesieniu do kontroli programów przez państwa członkowskie, które
- w interesie spójności powinny odpowiadać przepisom ustanowionym w odniesieniu do przydziału kwot z rezerw krajowych.
- (34) Zgodnie z art. 68 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wsparcie specjalne można przyznawać w formie dopłat do składek z tytułu ubezpieczenia upraw, zwierząt i roślin. Należy ustanowić minimalne ramy, w których granicach państwa członkowskie ustanowią zgodnie z prawem krajowym zasady określające sposób przydziału wkładu finansowego na rzecz składek z tytułu ubezpieczenia upraw, zwierząt i roślin w celu zagwarantowania, że wkład ten pozostanie na odpowiednim poziomie, chroniąc jednocześnie interesy ludności wiejskiej.
- (35) Artykuł 68 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w bardzo szczegółowy sposób odnosi się do przyznawania wsparcia specjalnego, którego celem jest wyrównanie rolnikom niektórych strat gospodarczych poniesionych w przypadku chorób zwierząt lub roślin oraz incydentów środowiskowych poprzez wkład finansowy na rzecz funduszy wspólnego inwestowania. Należy ustanowić minimalne ramy, w których granicach państwa członkowskie ustanowią zgodnie z prawem krajowym zasady określające sposób funkcjonowania wkładu finansowego na rzecz funduszy wspólnego inwestowania w celu zagwarantowania, że wkład ten pozostanie na odpowiednim poziomie, chroniąc jednocześnie interesy ludności wiejskiej.
- (36) Kwoty, o których mowa w art. 69 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wylicza Komisja zgodnie z ust. 7 tego artykułu. Należy zatem przewidzieć przepisy ustalające dla każdego państwa członkowskiego przedmiotowe kwoty oraz warunki obowiązujące w odniesieniu do zmian tych kwot dokonywanych przez Komisję.
- (37) Artykuł 46 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 stanowi, że państwa członkowskie definiują regiony zgodnie z obiektywnymi kryteriami, a art. 47 wymienionego rozporządzenia stanowi, że państwa członkowskie mogą przystąpić do regionalizacji systemu płatności jednolitej w należytym uzasadnionych przypadkach i zgodnie z obiektywnymi kryteriami. Należy zatem wprowadzić wymóg przekazywania wszelkich niezbędnych danych i informacji przed obowiązującymi terminami.
- (38) Należy ustalić daty informowania Komisji w przypadku gdy państwa członkowskie podejmą decyzję o zastosowaniu opcji przewidzianych w art. 28 ust. 1 i 2, art. 38, art. 41 ust. 2–5, art. 45 ust. 1 i 3, art. 46 ust. 1 i 3, art. 47 ust. 1–4, art. 49, art. 51 ust. 1, art. 67 ust. 1, art. 68–72 i art. 136 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.
- (39) W celu oceny stosowania systemu płatności jednolitej należy określić szczegółowe zasady i wyznaczyć terminy wymiany informacji między Komisją a państwami członkowskimi oraz informowania Komisji o obszarach, dla których pomoc została wypłacona na poziomie krajowym oraz, w stosownych przypadkach, na poziomie regionalnym.
- (40) Należy zatem uchylić rozporządzenia (WE) nr 795/2004 oraz (WE) nr 639/2009.
- (41) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

⁽¹⁾ Dz.U. L 147 z 6.6.2008, s. 3.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

ZAKRES I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady wdrażania systemu płatności jednolitej przewidzianego w tytule III rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 2

Definicje

Do celów tytułu III rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i niniejszego rozporządzenia, zastosowanie mają następujące definicje:

- a) „grunty orne” oznaczają grunty uprawiane do produkcji roślin lub utrzymywane w dobrej kulturze rolnej zgodnie z ochroną środowiska, zgodnie z art. 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, bez względu na to, czy grunty te są pod uprawą szklarniową lub pod stałym albo ruchomym przykryciem;
- b) „uprawy trwałe” oznaczają uprawy niepodlegające rotacji, inne niż trwałe użytki zielone, które zajmują grunty przez okres pięciu lat lub dłużej i dają powtarzające się zbiory, w tym szkółki i zagajniki o krótkiej rotacji;
- c) „trwałe użytki zielone” oznaczają grunty zajęte pod uprawę traw lub innych pasz z roślin zielonych naturalnych (samosiewnych) lub powstałych w wyniku działalności rolniczej (wysiewanych), niepodlegające płodozmianowi w gospodarstwie przez okres pięciu lat lub dłużej, z wyłączeniem obszarów odłogowanych zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2078/92 ⁽¹⁾, obszarów odłogowanych zgodnie z art. 22, 23 i 24 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 ⁽²⁾ oraz obszarów odłogowanych zgodnie z art. 39 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 ⁽³⁾; a w tym celu „trawy lub inne pasze z roślin zielonych” oznaczają wszelkie rośliny zielone, rosnące tradycyjnie na naturalnych użytkach zielonych lub zazwyczaj zawarte w mieszankach nasion przeznaczonych do zasiewania użytków zielonych lub łąk w państwie członkowskim (wykorzystywanych bądź nie do wypasania zwierząt). Państwa członkowskie mogą uwzględnić rośliny uprawne wyszczególnione w załączniku I;
- d) „użytki zielone” oznaczają grunty orne wykorzystywane do produkcji trawy (wysiewanej lub naturalnej); do celów art. 49 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 wyrażenie „użytki zielone” obejmuje trwałe użytki zielone;
- e) „sprzedaż” oznacza sprzedaż lub jakiegokolwiek inne ostateczne przeniesienie prawa własności gruntów lub uprawnień do płatności; nie obejmuje natomiast sprzedaży gruntów w przypadku, gdy grunty są przekazywane na rzecz organów władzy publicznej lub w celach użytkowania publicznego, a w każdym razie gdy przekazanie dokonywane jest w celach nierolniczych;
- f) „dzierżawa” oznacza dzierżawę lub podobne rodzaje transakcji tymczasowych;
- g) „przeniesienie, sprzedaż lub dzierżawa uprawnień do płatności wraz z gruntami” oznacza, nie naruszając przepisów art. 27 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, sprzedaż lub dzierżawę uprawnień do płatności wraz z, odpowiednio, sprzedażą lub dzierżawą – na ten sam okres czasu – odpowiedniej liczby kwalifikujących się hektarów w rozumieniu art. 34 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 będących własnością cedenta. Przeniesienie wszystkich posiadanych przez rolnika uprawnień szczególnych w rozumieniu art. 44 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 uznaje się za przeniesienie uprawnień do płatności wraz z gruntami;
- h) „połączenie” oznacza połączenie dwóch lub więcej odrębnych rolników w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w jednego nowego rolnika w rozumieniu wymienionego artykułu, kontrolowanego pod względem zarządzania, korzyści i zagrożeń finansowych przez rolników, którzy pierwotnie zarządzali odnośnymi gospodarstwami lub jednym z nich;
- i) „podział” oznacza:
- (i) podział jednego rolnika w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 na co najmniej dwóch nowych odrębnych rolników w rozumieniu wymienionego artykułu, z których co najmniej jeden pozostaje pod kontrolą pod względem zarządzania, korzyści i ryzyka finansowego przez co najmniej jedną osobę fizyczną bądź prawną, która pierwotnie zarządzała odnośnym gospodarstwem; lub
- (ii) podział jednego rolnika w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 na co najmniej jednego nowego odrębnego rolnika w rozumieniu wymienionego art. 2 lit. a), pozostającego pod kontrolą pod względem zarządzania, korzyści i ryzyka finansowego przez rolnika pierwotnie zarządzającego odnośnym gospodarstwem;
- j) „jednostka produkcyjna” oznacza co najmniej jeden obszar, który w okresie referencyjnym dał prawo do płatności bezpośrednich, w tym powierzchnię paszową, lub jedno zwierzę, które w okresie referencyjnym dałoby prawo do płatności bezpośrednich, powiązane, w stosownych przypadkach, z odpowiednim prawem do premii;
- k) „powierzchnia paszowa” oznacza powierzchnię gospodarstwa dostępną przez cały rok kalendarzowy na potrzeby utrzymania zwierząt, w tym obszary współużytkowane oraz obszary, na których prowadzono uprawę mieszaną; powierzchnia ta nie powinna obejmować:
- powierzchni zajętych przez budynki, lasy, stawy, ścieżki,
  - powierzchni wykorzystywanych do innych upraw kwalifikujących się do pomocy wspólnotowej lub do upraw trwałych czy też upraw ogrodniczych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, s. 85.

⁽²⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1.

- powierzchni kwalifikujących się do systemów wsparcia ustanowionych dla producentów niektórych roślin uprawnych, wykorzystywanych na potrzeby systemu pomocy dla suszu paszowego lub podlegających krajowemu systemowi odłogowania;
- l) do celów art. 41 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, „rolnik rozpoczynający prowadzenie działalności rolniczej” oznacza osobę fizyczną lub prawną, która nie prowadziła jakiegokolwiek działalności rolniczej we własnym imieniu i na własne ryzyko, lub która nie sprawowała kontroli nad osobą prawną prowadzącą działalność rolniczą w okresie pięciu lat poprzedzających rozpoczęcie nowej działalności rolniczej.
- W przypadku osoby prawnej, osoba(-y) fizyczna(-e), która sprawuje kontrolę nad tą osobą prawną, nie mogła prowadzić jakiegokolwiek działalności rolniczej we własnym imieniu i na własne ryzyko ani nie mogła sprawować kontroli nad osobą prawną prowadzącą działalność rolniczą w okresie pięciu lat poprzedzających rozpoczęcie działalności rolniczej przez tę osobę prawną;
- m) „szkółki” oznaczają szkółki zgodnie z definicją w pkt G/5 załącznika I do decyzji Komisji 2000/115/WE ⁽¹⁾;
- n) „zagajnik o krótkiej rotacji” oznacza obszary obsadzone tymi gatunkami drzew objętych kodem CN 0602 90 41, na które składają się zdrewniałe uprawy wieloletnie, podkładowki lub podstawy łodyg pozostające w ziemi po zbiorach, wraz z nowymi pędami wschodzącymi w następnej porze roku i które wyszczególnione są w wykazie gatunków do wykorzystania w zagajnikach o krótkiej rotacji wraz z ich maksymalnym cyklem uprawy, który zostanie sporządzony przez państwa członkowskie od 2010 r.;
- o) „środki wsparcia specjalnego” oznaczają środki wykonawcze wsparcia specjalnego przewidziane w art. 68 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- p) „inne wspólnotowe instrumenty wsparcia” oznaczają:
- (i) środki przewidziane w rozporządzeniach Rady (WE) nr 1698/2005, (WE) nr 509/2006 ⁽²⁾, (WE) nr 510/2006 ⁽³⁾, (WE) nr 834/2007 ⁽⁴⁾, (WE) nr 1234/2007 ⁽⁵⁾ oraz (WE) nr 3/2008; oraz
- (ii) środki finansowane z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji na mocy art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 ⁽⁶⁾, w tym środki weterynaryjne i środki ochrony roślin.

⁽¹⁾ Dz.U. L 38 z 12.2.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 189 z 20.7.2007, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, s. 1.

TYTUŁ II

WDRAŻANIE

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Sekcja 1

Aktywowanie uprawnień i kwalifikowalność gruntu

Artykuł 3

Faktyczne i przewidywane dziedziczenie

1. W przypadku gdy faktyczne lub przewidywane dziedziczenie miałyby wpływ na przydział uprawnień do płatności, rolnik, który otrzymał gospodarstwo lub część gospodarstwa, ubiega się we własnym imieniu o obliczenie uprawnień do płatności dla gospodarstwa lub części gospodarstwa, które otrzymał.

Kwotę referencyjną ustala się na podstawie odziedziczonych jednostek produkcyjnych.

2. W przypadku przewidywanego dziedziczenia, które może zostać odwołane, prawo dostępu do systemu płatności jednolitej przyznawane jest tylko jeden raz ustanowionemu spadkobiercy, do dnia wyznaczonego jako ostateczny termin składania wniosków o płatność w ramach systemu płatności jednolitej.

Przeniesienie na podstawie umowy dzierżawy, faktyczne bądź przewidywane dziedziczenie po rolniku, który jest osobą fizyczną i w danym okresie referencyjnym był dzierżawcą gospodarstwa lub jego części, dające prawo do uprawnień do płatności, lub zwiększenia wartości uprawnień do płatności, uznawane jest za dziedziczenie tego gospodarstwa.

3. W przypadku gdy rolnik, o którym mowa w ust. 1, ma już prawo do uprawnień do płatności lub zwiększenia wartości tych uprawnień, kwota referencyjna ustalana jest na podstawie odpowiednio sumy kwot referencyjnych związanych z jego pierwotnym gospodarstwem i odziedziczonymi jednostkami produkcyjnymi.

4. Do celów niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do terminów „faktyczne dziedziczenie” i „przewidywane dziedziczenie” stosuje się definicje zawarte w prawie krajowym.

Artykuł 4

Zmiany statusu prawnego lub nazwy

W przypadku zmiany statusu prawnego lub nazwy rolnik ma prawo dostępu do systemu płatności jednolitej na tych samych warunkach co rolnik pierwotnie zarządzający gospodarstwem w granicach uprawnień do płatności posiadanych przez pierwotne gospodarstwo lub, w przypadku przydziału uprawnień lub zwiększenia wartości uprawnień do płatności, w granicach przydziału dla pierwotnego gospodarstwa.

W przypadku zmiany statusu prawnej osoby prawnej lub zmiany z osoby fizycznej na osobę prawną lub zmiany z osoby prawnej na osobę fizyczną rolnik zarządzający nowym gospodarstwem jest rolnikiem, który sprawował kontrolę nad pierwotnym gospodarstwem pod względem zarządzania, korzyści i ryzyka finansowego.

Artykuł 5

Połączenia i podziały

W przypadku gdy połączenie lub podział miałby wpływ na przydział uprawnień do płatności lub zwiększenie ich wartości, rolnik lub rolnicy zarządzający nowym gospodarstwem lub gospodarstwami mają prawo dostępu do systemu płatności jednolitej na tych samych warunkach co rolnik lub rolnicy zarządzający pierwotnym gospodarstwem lub gospodarstwami.

Kwotę referencyjną ustala się na podstawie jednostek produkcyjnych związanych z pierwotnym gospodarstwem lub gospodarstwami.

Artykuł 6

Wymogi minimalne

Do celów art. 28 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 rolnicy otrzymujący premie w sektorze mięsa baraniego i koziego, o których mowa w tytule IV rozdział 1 sekcja 10 wymienionego rozporządzenia, lub płatności z tytułu wołowiny i cielęciny, o których mowa w tytule IV rozdział 1 sekcja 11 wymienionego rozporządzenia, którzy posiadają mniej hektarów niż próg wyznaczony przez państwa członkowskie, są traktowani tak samo jak rolnicy posiadający uprawnienia szczególnie, o których mowa w art. 44 ust. 1 wymienionego rozporządzenia.

Artykuł 7

Obliczanie wartości jednostkowej uprawnień do płatności

1. Uprawnienia do płatności obliczane są z dokładnością do trzeciego miejsca po przecinku i zaokrąglane w górę lub w dół, do najbliższego drugiego miejsca po przecinku. Jeżeli obliczenie da wynik, który wypada dokładnie w połowie, otrzymana suma zaokrąglana jest w górę, do najbliższego drugiego miejsca po przecinku.

2. W przypadku gdy wielkość działki, przekazanej wraz z uprawnieniem zgodnie z art. 43 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wynosi ułamek hektara, rolnik może przenieść część odnośnego uprawnienia wraz z gruntami według wartości obliczonej dla tego ułamka. Pozostała część uprawnienia pozostaje do dyspozycji rolnika, według odpowiednio obliczonej wartości.

Nie naruszając przepisów art. 43 ust. 2 wymienionego rozporządzenia, jeśli rolnik przenosi ułamek uprawnienia bez gruntów, wartość dwóch ułamków obliczana jest proporcjonalnie.

3. Państwa członkowskie mogą zmieniać uprawnienia do płatności poprzez łączenie częściowych uprawnień tego samego typu posiadanych przez rolnika. Ustęp 1 stosuje się do wyniku takiego połączenia.

Artykuł 8

Zgłaszanie i wykorzystywanie uprawnień do płatności

1. Uprawnienia do płatności mogą być zgłaszane do celów płatności jedynie raz do roku przez rolnika, który je posiada, do dnia upływu ostatecznego terminu na złożenie pojedynczego wniosku zgodnie z art. 11 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1122/2009 ⁽¹⁾.

Niemniej jednak, jeżeli rolnik korzysta z możliwości wprowadzenia poprawek do pojedynczego wniosku zgodnie z art. 14 wspomnianego rozporządzenia, może on również zgłosić uprawnienia do płatności, które posiada w dniu powiadomienia właściwego organu o zmianach, pod warunkiem że wspomniane uprawnienia do płatności nie zostały zgłoszone przez innego rolnika w tym samym roku.

Jeżeli rolnik nabywa uprawnienia do płatności w drodze przeniesienia od innego rolnika i jeżeli ten drugi rolnik już zgłosił te uprawnienia do płatności, dodatkowe zgłoszenie tych uprawnień do płatności jest przyjmowane wyłącznie wtedy, gdy cedent już poinformował właściwy organ o przeniesieniu zgodnie z art. 12 niniejszego rozporządzenia i wycofa wspomniane uprawnienia do płatności ze swojego pojedynczego wniosku w terminach określonych w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009.

2. W przypadku gdy rolnik, po zgłoszeniu działek odpowiadających jego wszystkim dostępnym całym uprawnieniom do płatności na mocy art. 35 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, nadal dysponuje działką, która odpowiada ułamkowi hektara, może on zgłosić kolejne całe uprawnienie do płatności, które daje prawo do płatności obliczonej proporcjonalnie do wielkości działki. Uprawnienie do płatności uznaje się jednak za w pełni wykorzystane do celów art. 42 wymienionego rozporządzenia.

Artykuł 9

Wykorzystywanie głównie do prowadzenia działalności rolniczej

Do celów art. 34 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, jeżeli powierzchnia użytków rolnych gospodarstwa wykorzystywana jest także do prowadzenia działalności pozarolniczej, powierzchnia ta uważana jest za wykorzystywaną głównie do prowadzenia działalności rolniczej, o ile jej prowadzenie nie jest znacząco utrudnione przez intensywność, charakter, okres trwania i harmonogram działalności pozarolniczej.

Państwa członkowskie ustalają zasady wykonania przepisów akapitu pierwszego na swoim terytorium.

⁽¹⁾ Zob. s. 65 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Sekcja 2

Szczególne kryteria kwalifikowalności

Artykuł 10

Produkcja konopi

Do celów art. 39 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, dokonywanie płatności z tytułu uprawnień przyznanych dla powierzchni upraw konopi uzależnione jest od wykorzystywania nasion odmian wymienionych we „Wspólnym katalogu odmian gatunków roślin rolniczych” dnia 15 marca roku, na który płatność została przyznana i opublikowana zgodnie z art. 17 dyrektywy Rady 2002/53/WE⁽¹⁾, z wyjątkiem odmian Finola i Tiborszallasi. Nasiona kwalifikowane są zgodnie z dyrektywą Rady 2002/57/WE⁽²⁾.

Artykuł 11

Odroczenie włączenia sektora owoców i warzyw do systemu płatności jednolitej

1. Do dnia 31 grudnia 2010 r. państwa członkowskie, które skorzystały z jednej z możliwości przewidzianych w art. 51 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009, mogą podjąć decyzję o zezwoleniu na uprawę poplonów na kwalifikujących się hektarach przez okres nieprzekraczający trzech miesięcy, począwszy od dnia 15 sierpnia każdego roku lub od daty określonej w załączniku II w odniesieniu do danego państwa członkowskiego i regionu.

2. W przypadku gdy państwo członkowskie skorzystało z jednej z możliwości przewidzianych w art. 51 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009, może ono, w stosownych przypadkach, zmienić decyzję podjętą zgodnie z art. 51 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 w ciągu dwóch tygodni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Sekcja 3

Przeniesienie uprawnień

Artykuł 12

Przeniesienie uprawnień do płatności

1. Uprawnienia do płatności mogą zostać przeniesione w dowolnym momencie roku.

2. Cedent informuje o przeniesieniu właściwy organ państwa członkowskiego, w którym przeniesienie stanie się skuteczne, w terminie, który zostanie wyznaczony przez to państwo członkowskie.

3. Państwo członkowskie może wymagać, aby cedent powiadomił o przeniesieniu właściwy organ tego państwa członkowskiego, w którym przeniesienie stanie się skuteczne, w terminie, który zostanie wyznaczony przez to państwo członkowskie, ale nie wcześniej niż na sześć tygodni przed dniem dokonania przeniesienia i przy uwzględnieniu ostatecznego terminu złożenia wniosku w ramach systemu płatności jednolitej. Przeniesienie dokonywane jest w terminie przewidzianym w powiadomieniu, chyba że właściwy organ sprzeciwi się przeniesieniu i zawiadomi cedenta o tym fakcie w tym okresie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 74.

Właściwy organ może sprzeciwić się przeniesieniu wyłącznie w przypadku, gdy przeniesienie nie jest zgodne z przepisami rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i niniejszego rozporządzenia.

4. Do celów art. 62 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wartość procentowa wykorzystanych przez rolnika uprawnień do płatności jest obliczana na podstawie liczby uprawnień do płatności przydzielonych mu w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej, z wyłączeniem uprawnień do płatności sprzedanych wraz z gruntem, i musi zostać wykorzystana w ciągu jednego roku kalendarzowego.

Artykuł 13

Ograniczenie regionalne

1. Nie naruszając przepisów art. 50 ust. 1 i art. 62 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 43 ust. 1 akapit trzeci wymienionego rozporządzenia, państwa członkowskie definiują region na odpowiednim poziomie terytorialnym zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zakłócenia konkurencji.

2. Państwo członkowskie definiuje region, o którym mowa w ust. 1, najpóźniej na jeden miesiąc przed datą ustaloną przez państwo członkowskie na mocy art. 35 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w pierwszym roku stosowania możliwości przewidzianej w art. 43 ust. 1 akapit trzeci wymienionego rozporządzenia.

Rolnik, którego gospodarstwo usytuowane jest w odnośnym regionie, nie może przenieść lub wykorzystywać poza tym regionem uprawnień do płatności odpowiadających liczbie hektarów, które zgłosił w pierwszym roku stosowania możliwości przewidzianej w art. 46 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub które zgłosił w pierwszym roku stosowania możliwości przewidzianej w art. 43 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Rolnik, którego gospodarstwo usytuowane jest częściowo w odnośnym regionie, nie może przenieść lub wykorzystywać poza tym regionem swoich uprawnień do płatności odpowiadających liczbie hektarów usytuowanych w tym regionie, które zgłosił w pierwszym roku stosowania przedmiotowej możliwości.

3. Ograniczenie przeniesienia uprawnień do płatności, o którym mowa w art. 43 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia (WE) nr 73/2009, nie ma zastosowania w przypadku faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia uprawnień do płatności bez odpowiedniej liczby kwalifikujących się hektarów.

Sekcja 4

Szczególne uprawnienia

Artykuł 14

Obliczanie dużych jednostek przeliczeniowych dla uprawnień szczególnych

1. Do celów art. 44 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 działalność rolnicza prowadzona w okresie referencyjnym wyrażona w dużych jednostkach przeliczeniowych inwentarza („DJP”) oznacza działalność obliczoną zgodnie z art. 30 rozporządzenia (WE) nr 795/2004.

2. Do celów art. 65 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz obliczania działalności rolniczej prowadzonej w czasie stosowania art. 67 i 68 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 wyrażonej w DJP, o której mowa w art. 44 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, do średniej liczby zwierząt ustalonej do przyznania płatności bezpośredniej, o której mowa w art. 67 i 68 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, w danym okresie referencyjnym, zastosowanie ma poniższa tabela konwersji:

Samce z gatunku bydła oraz jałówki starsze niż 24 miesiące, krowy malki, krowy mleczne	1,0 DJP
Samce z gatunku bydła oraz jałówki w wieku od 6 do 24 miesięcy	0,6 DJP
Samce i samice z gatunku bydła, w wieku poniżej 6 miesięcy	0,2 DJP
Owce	0,15 DJP
Kozy	0,15 DJP

W przypadku premii z tytułu uboju, jeśli brakuje niezbędnych danych dotyczących wieku zwierząt, państwo członkowskie może przeliczyć buhaje, wolce, krowy i jałówki na DJP, stosując współczynnik 0,7, a cielęta — stosując współczynnik 0,25.

W przypadku skorzystania z kilku premii dla tego samego zwierzęcia stosuje się współczynnik stanowiący średnią współczynników stosowanych względem różnych premii.

3. Liczbę DJP, o których mowa w ust. 1 i 2, oblicza się proporcjonalnie do uprawnień do płatności, w odniesieniu do których rolnik nie posiada hektarów w roku włączenia systemu wsparcia związanego z wielkością produkcji do systemu płatności jednolitej lub wdrożenia systemu płatności jednolitej, oraz w odniesieniu do których rolnik wnioskuje o przydział uprawnień podlegających specjalnym warunkom. Zasada ta obowiązuje, począwszy od uprawnień do płatności według najniższej wartości.

Wniosek taki składa się jedynie w pierwszym roku włączenia systemu wsparcia związanego z wielkością produkcji do systemu płatności jednolitej lub wdrożenia systemu płatności jednolitej. Państwo członkowskie ustala termin składania wniosków. Wniosek można odnowić w następnych latach dla tej samej liczby szczególnych uprawnień, o których mowa w art. 44 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w poprzednim roku lub, w przypadku przeniesienia części tych uprawnień do płatności lub ich zgłoszenia z podaniem odpowiedniej liczby hektarów, dla pozostałych uprawnień do płatności.

W tych przypadkach liczbę DJP oblicza się ponownie, proporcjonalnie do pozostałych uprawnień do płatności, dla których rolnik wnioskuje o warunki specjalne.

Nie naruszając przepisów art. 44 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, nie wolno wnioskować o ponowne ustalenie warunków, o których mowa w art. 44 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, dla tych uprawnień po ich zgłoszeniu z podaniem odpowiedniej liczby hektarów lub po ich przeniesieniu.

4. W celu sprawdzenia, czy wypełniany jest obowiązek prowadzenia minimalnej działalności rolniczej wyrażonej w DJP, państwa członkowskie korzystają z tabeli konwersji w ust. 2 i ustalają liczbę zwierząt, stosując jedną z następujących metod:

- państwa członkowskie zwracają się do każdego producenta, aby przed dniem wyznaczonym przez państwo członkowskie, ale najpóźniej w terminie płatności, zgłosił liczbę DJP na podstawie prowadzonej księgi rejestracji zwierząt w gospodarstwie; lub
- do celów ustalenia liczby DJP, państwa członkowskie korzystają z komputerowej bazy danych stworzonej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾, pod warunkiem że taka baza danych zapewnia możliwość odpowiedniego potwierdzenia, zgodnie z wymogami państwa członkowskiego, dokładności danych w niej zawartych do celów systemu płatności jednolitej.

5. Obowiązek prowadzenia minimalnej działalności rolniczej uznawany jest za wypełniany, jeśli w trakcie okresu lub w określonych terminach, które zostaną wyznaczone przez państwa członkowskie, liczba DJP osiąga 50 %. Brane są pod uwagę wszystkie zwierzęta sprzedane lub ubite w odnośnym roku kalendarzowym.

6. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zastosowania art. 30 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w przypadku producentów, którzy poprzez nienaturalnie dużą liczbę zwierząt w trakcie części roku sztucznie stwarzają warunki wymagane w celu wypełniania obowiązku prowadzenia minimalnej działalności rolniczej.

ROZDZIAŁ 2

Rezerwa krajowa

Sekcja 1

Powrót do rezerwy krajowej

Artykuł 15

Niewykorzystane uprawnienia do płatności

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej lub wyjątkowych okoliczności, uznaje się, że niewykorzystane uprawnienia do płatności powracają do rezerwy krajowej z dniem następującym po ostatnim dniu terminu przewidzianego na zmianę wniosku złożonego w ramach systemu płatności jednolitej w roku kalendarzowym, w którym upływa termin, o którym mowa w art. 28 ust. 3 i art. 42 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Niewykorzystane uprawnienie do płatności oznacza, że nie przyznano żadnej płatności na podstawie tego uprawnienia w okresie, o którym mowa w akapicie pierwszym. Uprawnienia do płatności stanowiące przedmiot złożonego wniosku i związane z obszarem ustalonym w rozumieniu art. 2 pkt 23 rozporządzenia (WE) nr 1122/2009 uznawane są za wykorzystane.

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1.

Jeśli obszar zatwierdzony do celów systemu płatności jednolitej jest mniejszy niż obszar zgłoszony, uwzględnia się następujące elementy celem ustalenia, które uprawnienia do płatności muszą zostać zwrócone do rezerwy krajowej zgodnie z art. 42 rozporządzenia (WE) nr 73/2009:

- a) zatwierdzony obszar uwzględnia się, począwszy od uprawnień do płatności o najwyższej wartości;
  - b) dla wspomnianego obszaru przyznawane są najpierw uprawnienia do płatności o najwyższej wartości, po czym przyznawane są uprawnienia o kolejno niższej wartości.
2. Rolnik może dobrowolnie przenieść uprawnienia do płatności do rezerwy krajowej.

Artykuł 16

Zatrzymanie w odniesieniu do sprzedaży uprawnień do płatności

1. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 43 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, może ono podjąć decyzję o powrocie do rezerwy krajowej:

- a) w przypadku sprzedaży uprawnień do płatności bez gruntów, do 30 % wartości każdego uprawnienia do płatności lub równowartości wyrażonej liczbą uprawnień do płatności. Jednakże w trakcie trzech pierwszych lat stosowania systemu płatności jednolitej odsetek 30 % może zostać zastąpiony wartością 50 %; lub
- b) w przypadku sprzedaży uprawnień do płatności wraz z gruntami, do 10 % wartości każdego uprawnienia do płatności lub równowartości wyrażonej liczbą uprawnień do płatności; lub
- c) w przypadku sprzedaży uprawnień do płatności wraz z całym gospodarstwem, do 5 % wartości każdego uprawnienia do płatności lub równowartości wyrażonej liczbą uprawnień do płatności.

W przypadku sprzedaży uprawnień do płatności wraz z gruntami lub bez gruntów rolnikowi rozpoczynającemu działalność rolniczą, oraz w przypadku faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia uprawnień do płatności, nie ma zastosowania zatrzymanie.

2. Określając wartości procentowe, o których mowa w ust. 1, państwo członkowskie może różnicować daną wartość procentową w którymkolwiek z przypadków, o których mowa w ust. 1 lit. a), b) i c), zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie, dokonawszy regionalizacji systemu płatności jednolitej zgodnie z art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub korzystające z możliwości przewidzianej w art. 48 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, podejmuje decyzję o skorzystaniu z możliwości przewidzianej w art. 43 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wartości procentowe zmniejszenia określonego w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu mają zastosowanie po odliczeniu od wartości uprawnień do płatności ulgi równej regionalnej wartości jednostkowej obliczonej zgodnie z art. 59 ust. 2 lub 3 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 lub zgodnie z art. 46 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Sekcja 2

Przydzielanie uprawnień do płatności w ramach rezerwy krajowej

Artykuł 17

Ustanowienie uprawnień do płatności

1. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianych w art. 41 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, rolnicy mogą, zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej sekcji i zgodnie z obiektywnymi kryteriami określonymi przez zainteresowane państwo członkowskie, otrzymywać uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej.

2. W przypadku gdy rolnik niemający żadnych uprawnień do płatności ubiega się o uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej, może on otrzymać liczbę uprawnień do płatności nie większą niż liczba hektarów, które ma (własne lub dzierżawione) w tym czasie.

3. W przypadku gdy rolnik mający uprawnienia do płatności ubiega się o uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej, może on otrzymać liczbę uprawnień do płatności nie większą niż liczba posiadanych hektarów, dla których nie ma żadnych uprawnień do płatności.

Wartość jednostkowa każdego uprawnienia do płatności, które już ma, może zostać zwiększona.

4. Wartość każdego uprawnienia do płatności, otrzymanego zgodnie z ust. 2 lub 3, z wyjątkiem ust. 3 akapit drugi, obliczana jest przez podział kwoty referencyjnej, określonej przez państwo członkowskie, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji, przez liczbę uprawnień do płatności, które mają być przydzielone.

Artykuł 18

Zastosowanie art. 41 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w przypadku liczby hektarów mniejszej niż liczba uprawnień do płatności

1. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 41 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, może ono w szczególności przydzielić, na wniosek – zgodnie z niniejszym artykułem – uprawnienia do płatności w odnośnych obszarach rolnikom, którzy zgłosili liczbę hektarów mniejszą niż liczba odpowiadająca uprawnieniom do płatności, które zostały im przydzielone zgodnie z art. 43 i 59 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003.

W takim przypadku rolnik rezygnuje na rzecz rezerwy krajowej ze wszystkich uprawnień, które ma lub które powinny mu zostać przydzielone, z wyjątkiem uprawnień do płatności podlegających warunkom, o których mowa w art. 44 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Do celów niniejszego artykułu „uprawnienia do płatności” oznaczają jedynie uprawnienia do płatności przydzielone przez państwo członkowskie w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej, w tym w roku włączenia wsparcia powiązane z wielkością produkcji.

2. Liczba uprawnień do płatności przydzielonych z rezerwy krajowej jest równa liczbie hektarów zgłoszonych przez rolnika w roku złożenia wniosku.

3. Wartość jednostkową uprawnień do płatności przydzielonych z rezerwy krajowej oblicza się poprzez podzielenie kwoty referencyjnej rolnika przez liczbę hektarów, które zgłasza.

4. Ustępy 1, 2 i 3 nie mają zastosowania do rolnika, który zgłasza mniej niż 50 % łącznej liczby hektarów, które miał (własne lub dzierżawione) w okresie referencyjnym.

5. Do celów ust. 1, 2 i 3 hektary przekazane w drodze sprzedaży lub dzierżawy i niezastąpione jednakową liczbą hektarów zostają włączone do liczby hektarów zgłoszonych przez rolnika.

6. Zainteresowany rolnik zgłasza łączną liczbę hektarów, które ma w czasie składania swojego wniosku.

Artykuł 19

Przepisy ogólne dla rolników znajdujących się w szczególnej sytuacji

1. Do celów art. 41 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 „rolnicy znajdujący się w szczególnej sytuacji” oznaczają rolników, o których mowa w art. 20–23 niniejszego rozporządzenia.

2. W przypadku gdy rolnik znajdujący się w szczególnej sytuacji spełnia warunek zastosowania co najmniej dwóch z art. 20, 21 i 22, otrzyma on uprawnienia do płatności ustanowione zgodnie z art. 17 ust. 2 i 3, których wartość stanowi najwyższą wartość, jaką może on otrzymać przy odrębnym zastosowaniu każdego z artykułów, dla którego spełnia warunki.

W przypadku gdy rolnik korzysta również z przydzielenia uprawnień do płatności zgodnie z art. 22, łączna liczba uprawnień, które mają zostać przydzielone, nie przekracza liczby ustanowionej zgodnie z tym artykułem.

3. W przypadku gdy dzierżawa, o której mowa w art. 20 i 22, wygasa po upływie ostatecznego terminu na złożenie wniosku w ramach systemu płatności jednolitej w pierwszym roku jego stosowania, zainteresowany rolnik może ubiegać się o ustanowienie swoich uprawnień do płatności, po wygaśnięciu dzierżawy, w terminie, który ma zostać wyznaczony przez państwo członkowskie, ale najpóźniej do dnia wyznaczonego jako ostateczny termin wprowadzenia zmian do wniosku o przyznanie pomocy w następnym roku.

4. W przypadku gdy, zgodnie z przepisami prawa krajowego lub zgodnie z w pełni utrwaloną zwykłą praktyką, definicja dzierżawy długoterminowej obejmuje także dzierżawę na okres pięciu lat, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o zastosowaniu art. 20, 21 i 22 w odniesieniu do tej dzierżawy.

Artykuł 20

Przekazanie dzierżawionych gruntów

1. Rolnik, który w ramach przekazania, w drodze sprzedaży lub wydzierżawienia na okres sześciu lub więcej lat, bezpłatnie lub za cenę symboliczną lub w drodze faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia otrzymał gospodarstwo lub część gospodarstwa, które w okresie referencyjnym wydzierżawiane było osobie trzeciej przez rolnika, który przeszedł na emeryturę po prowadzeniu działalności rolniczej lub zmarł przed terminem

składania wniosków w ramach systemu płatności jednolitej w pierwszym roku jego stosowania, może otrzymać uprawnienia do płatności obliczone przez podzielenie kwoty referencyjnej, ustalonej przez państwo członkowskie, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji, przez liczbę hektarów nie większą niż liczba hektarów gospodarstwa lub części gospodarstwa, które otrzymał.

2. Rolnikiem, o którym mowa w ust. 1, jest dowolna osoba, która może otrzymać gospodarstwo lub część gospodarstwa, o którym mowa w ust. 1, drogą faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia.

Artykuł 21

Inwestycje

1. Państwa członkowskie mogą zwiększyć wartość uprawnień do płatności lub przydzielić je rolnikom, którzy zainwestowali w sektor podlegający włączeniu do systemu płatności jednolitej na mocy tytułu III rozdział 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji.

Podczas ustalania kryteriów, o których mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie uwzględniają okres referencyjny lub inne kryteria mające zastosowanie do włączenia danego sektora.

2. Ustęp 1 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian w przypadku zakończenia stosowania systemu jednolitej płatności obszarowej na mocy art. 122 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 22

Dzierżawa i zakup dzierżawionych gruntów

1. Rolnik, który albo w okresie od upływu odpowiedniego okresu referencyjnego w przypadku wprowadzenia systemu płatności jednolitej i do dnia 15 maja 2004 r. w odniesieniu do wprowadzenia systemu płatności jednolitej przed 2009 r., albo przed dniem 31 stycznia 2009 r. w przypadku stosowania tytułu III rozdział 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, dzierżawił przez okres sześciu lub większej liczby lat gospodarstwo lub jego część, którego warunki dzierżawy nie mogą zostać zmienione, może otrzymać uprawnienia do płatności obliczone przez podzielenie kwoty referencyjnej, określonej przez państwo członkowskie, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zakłóceń konkurencji, przez liczbę hektarów nie większą niż liczba hektarów, którą dzierżawił.

Podczas ustalania kryteriów, o których mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie uwzględniają w szczególności sytuację, kiedy rolnicy dysponują wyłącznie dzierżawionymi hektarami.

2. Ustęp 1 stosuje się do rolników, którzy, w okresie referencyjnym lub przed dniem 15 maja 2004 r. w przypadku wprowadzenia systemu płatności jednolitej przed 2009 r. lub też, w przypadku zastosowania tytułu III rozdział 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, przed dniem 31 stycznia 2009 r., nabyli takie gospodarstwo lub jego część, którego grunty były dzierżawione w odpowiednim okresie referencyjnym, oraz którzy rozpoczynają działalność rolniczą lub poszerzają jej zakres w ciągu jednego roku po wygaśnięciu dzierżawy.

Do celów akapitu pierwszego „grunt będący przedmiotem umowy dzierżawy” oznacza grunt, który w momencie zakupu lub po nim był przedmiotem umowy dzierżawy, która to umowa nigdy nie została przedłużona, z wyjątkiem sytuacji, kiedy przedłużenie to było wymogiem prawnym.

Artykuł 23

Akty administracyjne i orzeczenia sądu

Rolnicy, którzy na mocy ostatecznego orzeczenia sądu lub aktu administracyjnego o charakterze wiążącym, wydanym przez właściwy organ państwa członkowskiego, powinni być upoważnieni do otrzymania uprawnień do płatności lub zwiększenia wartości posiadanych uprawnień, otrzymując określoną w tym orzeczeniu lub akcie liczbę i wartość uprawnień do płatności w terminie ustalonym przez państwo członkowskie, lecz nie później niż w dniu stanowiącym nieprzekraczalny termin składania wniosków w ramach systemu płatności jednolitej, przypadającym po dacie wydania orzeczenia lub aktu, z uwzględnieniem zastosowania art. 34 lub art. 35 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Sekcja 3

Zarządzanie regionalne

Artykuł 24

Rezerwy regionalne

1. Państwa członkowskie mogą zarządzać rezerwami krajowymi na poziomie regionalnym.

W takim przypadku państwa członkowskie rozdzielają, w całości lub w części, dostępne na szczeblu krajowym kwoty dla szczebla regionalnego, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku oraz zakłóceń konkurencji.

2. Kwoty przydzielone dla każdego poziomu regionalnego mogą być uznawane za przeznaczone do przydzielenia wyłącznie w danym regionie, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 41 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, lub, według uznania państwa członkowskiego, w przypadku zastosowania art. 41 ust. 2 wymienionego rozporządzenia.

TYTUŁ III

PRZYDZIELANIE UPRAWNIEN DO PŁATNOŚCI

ROZDZIAŁ 1

Przepisy ogólne

Artykuł 25

Wnioski

1. Wartość uprawnień do płatności i ich liczba lub zwiększenie przydzielonych na podstawie wniosków złożonych przez rolników uprawnień do płatności mogą mieć charakter tymczasowy. Ostateczna wartość i ostateczna liczba uprawnień do płatności określana jest najpóźniej do dnia 1 kwietnia roku następującego

po pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej lub włączenia wsparcia powiązanego z wielkością produkcji, po przeprowadzeniu odpowiednich kontroli zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

2. Rolnicy mogą, pod warunkiem ostatecznego ustanowienia uprawnień, złożyć wnioski w ramach systemu płatności jednolitej na podstawie tymczasowych uprawnień lub, jeśli państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 26 i 27, na podstawie uprawnień nabytych w ramach klauzuli umów prywatnych, o których mowa w wymienionych artykułach.

3. Wnioskujący wykazuje zgodnie z wymogami państwa członkowskiego, że z dniem złożenia wniosku o uprawnienia do płatności jest rolnikiem w rozumieniu art. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

4. Państwo członkowskie może podjąć decyzję o ustaleniu minimalnej wielkości gospodarstwa według powierzchni użytków rolnych, dla której można się ubiegać o ustanowienie uprawnień do płatności. Minimalna wielkość nie jest jednak większa niż limity określone w art. 28 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Nie ustala się minimalnej wielkości w celu ustanowienia uprawnień szczególnych, o których mowa w art. 60 lub 65 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, zgodnie z art. 28 ust. 1 wymienionego rozporządzenia.

Artykuł 26

Klauzula umowy prywatnej w przypadku sprzedaży

1. W przypadku gdy umowa sprzedaży, zawarta lub zmieniona najpóźniej do dnia wyznaczonego jako ostateczny termin na złożenie wniosku o przydzielenie uprawnień w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej lub w roku włączenia wsparcia powiązanego z wielkością produkcji, przewiduje sprzedaż całości lub części gospodarstwa wraz z uprawnieniami do płatności lub zwiększeniem wartości uprawnień do płatności, które mają być przydzielone w odniesieniu do hektarów przekazanego gospodarstwa lub części przekazanego gospodarstwa, państwo członkowskie może uznać umowę sprzedaży za akt przeniesienia uprawnień do płatności wraz z gruntami.

2. Zbywający ubiega się o przydzielenie uprawnień do płatności lub zwiększenie ich wartości, załączając do swojego wniosku kopię umowy sprzedaży oraz wskazując jednostki produkcyjne i liczbę hektarów, dla których zamierza przenieść uprawnienia do płatności.

3. Państwo członkowskie może zezwolić nabywcy na ubieganie się w imieniu zbywającego i za jego wyraźną zgodą o przydzielenie uprawnień do płatności. W takim przypadku państwo członkowskie sprawdza, czy zbywający spełnia – na dzień przeniesienia – kryteria kwalifikowalności, a w szczególności warunek, o którym mowa w art. 25 ust. 3. Nabywca ubiega się o płatność w ramach systemu płatności jednolitej, załączając do swojego wniosku kopię umowy sprzedaży.

4. Państwo członkowskie może wymagać, aby wnioski nabywcy i zbywającego złożone zostały razem lub aby drugi wniosek zawierał odniesienie do pierwszego wniosku.

Artykuł 27

Klauzula umowy prywatnej w przypadku dzierżawy

1. Klauzula zawarta w umowie dzierżawy, przewidująca możliwość przeniesienia pewnej liczby uprawnień, nie większej niż liczba dzierżawionych hektarów, może być uznawana za dzierżawę uprawnień do płatności wraz z gruntami w rozumieniu art. 43 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w przypadku gdy:

- a) rolnik wydzierżawił innemu rolnikowi swoje gospodarstwo lub jego część najpóźniej do dnia wyznaczonego jako ostateczny termin na złożenie wniosku w ramach systemu płatności jednolitej w pierwszym roku jego stosowania lub w roku włączenia wsparcia związanego z wielkością produkcji,
- b) umowa dzierżawy wygasa po upływie ostatecznego terminu na złożenie wniosku w ramach systemu płatności jednolitej; oraz
- c) podejmuje on decyzję o wydzierżawieniu swoich uprawnień do płatności rolnikowi, któremu wydzierżawił gospodarstwo lub jego część.

2. Wydzierżawiający ubiega się o przydzielenie uprawnień do płatności lub ich zwiększenie, załączając do wniosku kopię umowy dzierżawy i wskazując liczbę hektarów, dla których zamierza wydzierżawić uprawnienia do płatności.

3. Dzierżawca ubiega się o płatność w ramach systemu płatności jednolitej, załączając do wniosku kopię umowy dzierżawy.

4. Państwo członkowskie może wymagać, aby wnioski dzierżawcy i wydzierżawiającego złożone zostały razem lub aby drugi wniosek zawierał odniesienie do pierwszego wniosku.

ROZDZIAŁ 2

Wdrożenie systemu płatności jednolitej w nowych państwach członkowskich, które zastosowały system jednolitej płatności obszarowej

Artykuł 28

Przepisy ogólne

1. O ile niniejszy rozdział nie stanowi inaczej, niniejsze rozporządzenie stosuje się wobec nowych państw członkowskich, które zastosowały system jednolitej płatności obszarowej.

2. Wszelkie odniesienia do art. 41 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w niniejszym rozporządzeniu są rozumiane jako odniesienia do art. 57 wymienionego rozporządzenia.

3. Do celów art. 57 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 nowe państwa członkowskie mogą ustalić okres reprezentatywny, który poprzedza pierwszy rok stosowania systemu płatności jednolitej.

4. Wszelkie odniesienia w niniejszym rozporządzeniu do „okresu referencyjnego” są rozumiane jako odniesienia do pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitej lub do okresu reprezentatywnego określonego w art. 59 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 29

Wstępne przydzielanie uprawnień do płatności

1. Nie naruszając przepisów art. 59 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, do celów art. 59 ust. 2 wymienionego rozporządzenia, nowe państwa członkowskie ustalają liczbę kwalifikujących się hektarów, o których mowa w tym ustępie, wykorzystując liczbę hektarów zgłoszonych w celu ustanowienia uprawnień do płatności w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 nowe państwa członkowskie mogą ustalić liczbę kwalifikujących się hektarów, o których mowa w art. 59 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wykorzystując liczbę hektarów zgłoszoną na rok poprzedzający pierwszy rok stosowania systemu płatności jednolitej.

W przypadku gdy liczba kwalifikujących się hektarów zgłoszonych przez rolników w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej jest mniejsza niż liczba kwalifikujących się hektarów ustalona zgodnie z akapitem pierwszym, nowe państwo członkowskie może ponownie przydzielić, w całości lub w części, kwoty odpowiadające hektarom, które nie zostały zgłoszone, jako uzupełnienie do każdego uprawnienia do płatności przydzielonego w pierwszym roku stosowania systemu płatności jednolitej. Uzupełnienie oblicza się poprzez podzielenie odnośnej kwoty przez liczbę przydzielonych uprawnień do płatności.

3. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianej w art. 59 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, może ono, począwszy od roku kalendarzowego poprzedzającego pierwszy rok stosowania systemu płatności jednolitej, przystąpić do identyfikacji kwalifikujących się rolników i do wstępnego ustalenia liczby hektarów, o której mowa w wymienionym ustępie oraz do wstępnej weryfikacji warunków, o których mowa w art. 25 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Nie naruszając przepisów art. 61 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, wartość uprawnień oblicza się poprzez podzielenie kwoty, o której mowa w art. 59 ust. 1 wymienionego rozporządzenia, przez łączną liczbę uprawnień przydzielonych na mocy przepisów tego ustępu.

4. Rolnicy informowani są o tymczasowych uprawnieniach co najmniej miesiąc przed upływem terminu składania wniosków, określonego zgodnie z art. 56 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Na potrzeby obliczenia działalności rolniczej wyrażonej w dużych jednostkach przeliczeniowych inwentarza (DJP), o których mowa w art. 44 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, liczba zwierząt posiadanych przez rolnika w okresie wyznaczonym przez państwo członkowskie jest przeliczona na podstawie tabeli konwersji przewidzianej w art. 14 ust. 2. Do celów sprawdzenia minimalnej działalności rolniczej w nowych państwach członkowskich na mocy art. 44 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 stosuje się art. 14 ust. 4, 5 i 6.

ROZDZIAŁ 3

Włączenie wsparcia związanego z wielkością produkcji

Sekcja 1

Włączenie sektora owoców i warzyw do systemu płatności jednolitej

Artykuł 30

Zasady ogólne

1. Do celów ustalenia kwoty i określenia uprawnień do płatności w kontekście włączenia sektora owoców i warzyw do systemu płatności jednolitej stosuje się sekcję A załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, z zastrzeżeniem przepisów art. 31 niniejszego rozporządzenia oraz – w przypadku kiedy państwo członkowskie skorzystało z możliwości przewidzianej w art. 59 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 – z zastrzeżeniem art. 32 niniejszego rozporządzenia.

2. W zależności od przypadku, art. 40 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 stosuje się do wartości wszystkich uprawnień do płatności istniejących przed włączeniem wsparcia dla owoców i warzyw oraz do kwot referencyjnych obliczonych dla wsparcia dla owoców i warzyw.

3. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do sektora owoców i warzyw pierwszym rokiem stosowania systemu płatności jednolitej jest rok określenia przez państwo członkowskie kwot i kwalifikujących się hektarów, o których mowa w sekcji A załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, przy uwzględnieniu fakultatywnego trzyletniego okresu przejściowego, o którym mowa w pkt 2 akapit drugi tej sekcji.

Artykuł 31

Zasady szczegółowe

1. Jeżeli ostatniego dnia składania wniosków o ustanowienie uprawnień do płatności rolnik nie ma uprawnień do płatności lub ma jedynie uprawnienia szczególne, otrzymuje on uprawnienia do płatności obliczone zgodnie z sekcją A załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do owoców i warzyw.

Akapit pierwszy stosuje się również w przypadku, gdy rolnik wydzierżawił uprawnienia do płatności między pierwszym rokiem stosowania systemu płatności jednolitej a rokiem włączenia do niego sektora owoców i warzyw.

2. Jeśli rolnikowi przydzielono uprawnienia do płatności lub nabył je przed ostateczną datą składania wniosków o ustanowienie uprawnień do płatności, wartość i liczba posiadanych przez niego uprawnień do płatności zostaje ponownie obliczona w następujący sposób:

a) liczba uprawnień do płatności jest równa liczbie uprawnień do płatności, które posiada, powiększonej o liczbę hektarów ustanowioną zgodnie z pkt 3 sekcji A załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do owoców i warzyw, ziemniaków późnych i szkółek;

b) wartość otrzymuje się, dzieląc sumę wartości uprawnień do płatności, które posiada, oraz kwotę referencyjną obliczoną zgodnie z pkt 2 sekcji A załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do owoców i warzyw, przez liczbę ustanowioną zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu.

Szczególne uprawnienia nie są uwzględniane w obliczeniu, o którym mowa w niniejszym ustępie.

3. Uprawnienia do płatności wydzierżawione przed datą składania wniosków w ramach systemu płatności jednolitej są uwzględniane przy obliczeniu, o którym mowa w ust. 2. Jednakże uprawnienia do płatności wydzierżawione na mocy klauzuli umownej, o której mowa w art. 27, są uwzględniane przy obliczeniu, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, jedynie jeśli warunki dzierżawy mogą zostać dostosowane.

Artykuł 32

Wdrażanie regionalne

1. W przypadku gdy państwo członkowskie skorzystało z możliwości przewidzianej w art. 59 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, rolnicy otrzymują liczbę uprawnień do płatności równą liczbie nowych kwalifikujących się hektarów, na których uprawiane są owoce i warzywa, ziemniaki późne i prowadzone są szkółki, zgłoszone przez nich w pojedynczym wniosku w 2008 r.

Wartość uprawnień oblicza się na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 akapit pierwszy, państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkową liczbę uprawnień na rolnika na podstawie obiektywnych kryteriów zgodnie z sekcją A załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do owoców i warzyw, ziemniaków późnych i szkółek.

Sekcja 2

Wino

Podsekcja 1

Przeniesienie z programów wsparcia na rzecz sektora wina do systemu płatności jednolitej

Artykuł 33

Zasady ogólne

1. Do celów ustalenia kwoty i określenia uprawnień do płatności w kontekście przeniesienia z programów wsparcia na rzecz sektora wina do systemu płatności jednolitej stosuje się sekcję C załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, z zastrzeżeniem art. 34 niniejszego rozporządzenia i – w przypadku gdy państwo członkowskie skorzystało z możliwości przewidzianej w art. 59 lub 71f rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 bądź w art. 47 lub 58 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 – z zastrzeżeniem art. 35 niniejszego rozporządzenia.

2. Państwa członkowskie mogą przystąpić do identyfikacji kwalifikujących się rolników od dnia 1 stycznia 2009 r. w odniesieniu do przydzielania uprawnień do płatności wynikających z przeniesienia z programów wsparcia na rzecz sektora wina do systemu płatności jednolitej.

3. Do celów art. 18 niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do sektora wina, pierwszym rokiem stosowania systemu płatności jednolitej jest rok określenia przez państwo członkowskie kwot i kwalifikujących się hektarów, o których mowa w sekcji C załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Artykuł 34

Zasady szczegółowe

1. Jeżeli ostatniego dnia składania wniosków o ustanowienie uprawnień do płatności ustalonych zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia rolnik nie ma uprawnień do płatności lub ma jedynie uprawnienia szczególne, otrzymuje on uprawnienia do płatności z tytułu wina obliczone zgodnie z sekcją C załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Akapit pierwszy stosuje się również w przypadku, gdy rolnik wydzierżawił uprawnienia do płatności między pierwszym rokiem stosowania systemu płatności jednolitej a rokiem przeniesienia z programów wsparcia.

2. Jeśli rolnikowi przydzielono uprawnienia do płatności lub nabył je bądź otrzymał przed ostateczną datą składania wniosków o ustanowienie uprawnień do płatności ustalonych zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, wartość i liczba jego uprawnień do płatności zostaje ponownie obliczona w następujący sposób:

- a) liczba uprawnień do płatności jest równa liczbie uprawnień do płatności, które ma, powiększonej o liczbę hektarów ustanowioną zgodnie z sekcją C załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- b) wartość otrzymuje się, dzieląc sumę wartości uprawnień do płatności, które ma, oraz kwotę referencyjną obliczoną zgodnie z sekcją C załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, przez liczbę ustanowioną zgodnie z lit. a) niniejszego ustępu.

Szczególne uprawnienia nie są uwzględniane w obliczeniu, o którym mowa w niniejszym ustępie.

3. Uprawnienia do płatności wydzierżawione przed datą składania wniosków w ramach systemu płatności jednolitej, określoną zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, są uwzględniane przy obliczeniu, o którym mowa w ust. 2.

Artykuł 35

Wdrażanie regionalne

1. W przypadku gdy państwo członkowskie skorzystało z możliwości przewidzianej w art. 59 lub 71f rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 bądź w art. 47 lub 58 rozporządzenia (WE)

nr 73/2009, rolnicy otrzymują liczbę uprawnień do płatności równą liczbie nowych kwalifikujących się hektarów winnic zgłoszonych w ich pojedynczym wniosku w 2009 r.

Wartość uprawnień do płatności oblicza się na podstawie obiektywnych i niedyskryminujących kryteriów.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, państwa członkowskie mogą ustanowić liczbę uprawnień przypadających na rolnika na podstawie obiektywnych kryteriów zgodnie z sekcją C załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

Podsekcja 2

Karczowanie

Artykuł 36

Średnia regionalna

Do celów określania wartości uprawnień do płatności w zastosowaniu sekcji B załącznika IX do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, średnia regionalna określana jest przez państwa członkowskie na odpowiednim poziomie terytorialnym. Jest ona określana w terminie, który zostanie wyznaczony przez państwa członkowskie. Może ona podlegać corocznemu przeglądowi. Jest ona oparta na wartości uprawnień do płatności przydzielonych rolnikom w odnośnym regionie. Nie jest ona różnicowana według poszczególnych sektorów produkcji.

TYTUŁ IV

WSPARCIE SPECJALNE

ROZDZIAŁ 1

Zasady ogólne

Artykuł 37

Kwalifikowalność do środków wsparcia specjalnego

1. Państwa członkowskie ustanawiają kryteria kwalifikowalności do środków wsparcia specjalnego zgodnie z ramami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 73/2009 i warunkami ustanowionymi w niniejszym tytule.

2. Państwa członkowskie stosują niniejszy tytuł, w szczególności ust. 1, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w sposób zapewniający równe traktowanie rolników i zapobiegający wystąpieniu zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji.

Artykuł 38

Spójność i kumulacja wsparcia

1. Państwa członkowskie zapewniają spójność pomiędzy:

- a) środkami wsparcia specjalnego i środkami wdrażanymi na mocy innych wspólnotowych instrumentów wsparcia;
- b) poszczególnymi środkami wsparcia specjalnego;

- c) środkami wsparcia specjalnego i środkami finansowanymi w ramach pomocy państwa.

Państwa członkowskie w szczególności dopilnowują, by środki wsparcia specjalnego nie zakłócały właściwego funkcjonowania środków wdrażanych na mocy innych wspólnotowych instrumentów wsparcia lub środków finansowanych w ramach pomocy państwa.

2. W przypadku gdy wsparcie udzielane w ramach danego środka wsparcia specjalnego dostępne jest także w ramach środków wdrażanych na mocy innych wspólnotowych instrumentów wsparcia lub na mocy innego środka wsparcia specjalnego, państwa członkowskie dopilnowują, by rolnik miał możliwość uzyskania wsparcia na dane działanie w ramach tylko jednego z tych środków.

Artykuł 39

Warunki środków wsparcia

1. Środki wsparcia specjalnego nie wynagradzają za przestrzeganie wymogów obowiązkowych, a w szczególności wymogów podstawowych w zakresie zarządzania i norm dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, określonych odpowiednio w załączniku II i III do rozporządzenia (WE) nr 73/2009, lub innych wymogów, o których mowa w art. 39 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1698/2005.

2. W ramach środków wsparcia specjalnego nie finansuje się podatków.

3. Państwa członkowskie zapewniają weryfikowalność i kontrolę wdrażanych przez nie środków wsparcia specjalnego.

ROZDZIAŁ 2

Zasady szczególne

Artykuł 40

Określone rodzaje gospodarki rolnej, które mają znaczenie dla ochrony lub poprawy stanu środowiska

Państwa członkowskie wskazują określone rodzaje gospodarki rolnej, które mają znaczenie dla ochrony lub poprawy stanu środowiska, w przypadku których w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przewidziano dodatkową płatność roczną. Te określone rodzaje gospodarki rolnej są źródłem znaczących i wymiernych korzyści dla środowiska.

Artykuł 41

Poprawa jakości produktów rolnych

Dodatkowa płatność roczna z tytułu poprawy jakości produktów rolnych przewidziana w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) 73/2009 może w szczególności umożliwiać rolnikom:

- a) spełnienie warunków koniecznych do przystąpienia do wspólnotowych systemów jakości żywności wyszczególnionych w aktach prawnych wymienionych w art. 68 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 i w rozporządzeniach Komisji (WE) nr 1898/2006 ⁽¹⁾, (WE) nr 1216/2007 ⁽²⁾, (WE) nr 889/2008 ⁽³⁾ oraz (WE) nr 114/2009 ⁽⁴⁾; lub

- b) przystępowanie do prywatnych lub krajowych systemów certyfikacji jakości żywności.

Jeśli środki wsparcia specjalnego przyznawane są do celów lit. b) akapitu pierwszego wymogi określone w art. 22 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1974/2006 ⁽⁵⁾ stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Artykuł 42

Poprawa sprzedaży produktów rolnych

1. Dodatkowa płatność roczna na rzecz rolników z tytułu poprawy sprzedaży produktów rolnych przewidziana w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (iii) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 zachęca rolników do poprawy sprzedaży własnych produktów rolnych poprzez promowanie lub zapewnienie dostępu do lepszych informacji na temat jakości lub właściwości produktów lub też metod ich produkcji.

2. Artykuły 4, 5 i 6 oraz załączniki I i II rozporządzenia (WE) nr 501/2008 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.

Artykuł 43

Stosowanie zastrzonych norm w zakresie dobrostanu zwierząt

1. Ustanawiając warunki kwalifikowalności w ramach wsparcia specjalnego dla rolników stosujących zastrzone normy w zakresie dobrostanu zwierząt przewidziane w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, państwa członkowskie uwzględniają, w stosownych przypadkach, następujące elementy:

- a) rodzaj gospodarki rolnej;
- b) wielkość gospodarstwa pod kątem gęstości obsady lub ilości zwierząt i siły roboczej; oraz
- c) obowiązujący system zarządzania gospodarstwem.

2. Zastrzone normy w dziedzinie dobrostanu zwierząt oznaczają praktyki wykraczające poza wymogi minimalne określone w obowiązującym prawodawstwie wspólnotowym i ustawodawstwie krajowym, w szczególności w aktach prawnych, o których mowa w pkt C załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 73/2009. Praktyki te mogą obejmować bardziej rygorystyczne normy, o których mowa w art. 27 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006.

⁽¹⁾ Dz.U. L 369 z 23.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 275 z 19.10.2007, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 250 z 18.9.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 38 z 7.2.2009, s. 26.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 368 z 23.12.2006, s. 15.

Artykuł 44

Określone rodzaje działalności rolniczej wiążące się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi

1. Ustanawiając warunki kwalifikowalności w ramach wsparcia specjalnego dla rolników prowadzących określone rodzaje działalności rolniczej wiążące się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi przewidzianymi w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (v) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, państwa członkowskie uwzględniają w szczególności następujące elementy:

- a) cele środowiskowe w regionie, w którym stosowany będzie środek; oraz
- b) wszelkie wsparcie przyznane uprzednio w ramach innych wspólnotowych instrumentów wsparcia lub innych środków wsparcia specjalnego lub środków finansowanych w ramach pomocy państwa.

2. Artykuł 27 ust. 2–6, 8, 9 i 13, art. 48 i 53 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian w odniesieniu do wsparcia specjalnego dla rolników prowadzących określone rodzaje działalności rolniczej wiążące się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi.

3. Komisja dokonuje oceny środków wsparcia specjalnego proponowanych dla rolników prowadzących określone rodzaje działalności rolniczej wiążące się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi, zgłoszonych jej przez państwa członkowskie pod kątem zgodności z rozporządzeniem (WE) nr 73/2009 oraz z niniejszym rozporządzeniem.

Jeżeli Komisja uzna proponowane środki za zgodne, zatwierdza te środki zgodnie z art. 68 ust. 2 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w ciągu czterech miesięcy od momentu otrzymania informacji przekazanej zgodnie z art. 50 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli Komisja uzna, że proponowane środki nie są zgodne, nakazuje państwu członkowskiemu odpowiednią zmianę proponowanych środków i poinformowanie Komisji o wprowadzonych zmianach. Środki te zostają zatwierdzone, jeżeli Komisja uzna, że wprowadzono właściwe zmiany.

Artykuł 45

Szczególne niedogodności, których doświadczają rolnicy w sektorze mleczarskim, wołowiny i cielęciny, mięsa baraniego i koziego oraz w sektorze ryżu

1. Ustanawiając warunki kwalifikowalności w ramach wsparcia specjalnego ukierunkowanego na szczególne niedogodności, których doświadczają rolnicy w sektorze mleczarskim, wołowiny i cielęciny, mięsa baraniego i koziego oraz w sektorze ryżu na obszarach wrażliwych pod względem gospodarczym lub środowiskowym lub — w tych samych sektorach — z tytułu wrażliwych gospodarzo rodzajów gospodarki rolnej na mocy art. 68 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, państwa członkowskie

określają, jakie obszary wrażliwe pod względem gospodarczym lub środowiskowym lub wrażliwe gospodarczo rodzaje gospodarki rolnej kwalifikują się do wsparcia, uwzględniając w szczególności odpowiednią strukturę i warunki produkcji.

2. Wsparcie specjalne nie opiera się na wahaniami cen rynkowych ani nie jest równoważne z systemem płatności wyrównujących.

Artykuł 46

Obszary podlegające restrukturyzacji lub objęte programami rozwoju

1. Warunki kwalifikowalności do środków wsparcia specjalnego na obszarach podlegających restrukturyzacji lub objętych programami rozwoju w celu zapobiegania porzucaniu gruntów lub w formie ukierunkowanej na szczególne niedogodności, których doświadczają rolnicy na tych obszarach, przewidziane w art. 68 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, określają w szczególności:

- a) w jaki sposób należy ustanowić indywidualne kwoty referencyjne przypadające na kwalifikujących się rolników; oraz
- b) programy restrukturyzacji lub rozwoju bądź warunki ich zatwierdzania.

2. W przypadku gdy rolnik nieposiadający żadnych uprawnień do płatności ubiega się o wsparcie, o którym mowa w ust. 1, może on otrzymać liczbę uprawnień do płatności nie większą niż liczba (własnych lub dzierżawionych) hektarów, które ma w tym czasie.

W przypadku gdy rolnik posiadający uprawnienia do płatności ubiega się o wsparcie, o którym mowa w ust. 1, może on otrzymać liczbę uprawnień do płatności nie większą niż liczba hektarów, które ma i w odniesieniu do których nie posiada żadnych uprawnień do płatności.

Wartość jednostkowa każdego uprawnienia do płatności, które rolnik już posiada, może zostać zwiększona.

Wartość każdego z uprawnień do płatności otrzymanego zgodnie z niniejszym ustępem, z wyłączeniem akapitu trzeciego, oblicza się, dzieląc indywidualną kwotę referencyjną ustanowioną przez państwo członkowskie przez liczbę uprawnień, o których mowa w akapicie drugim.

3. Zwiększenie kwoty na hektar w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej, o którym mowa w art. 131 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, oblicza się, dzieląc kwotę referencyjną danego rolnika przez liczbę kwalifikujących się hektarów zgłoszoną przez niego do płatności w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej.

4. Państwa członkowskie dopilnowują, aby z tytułu szczególnych niedogodności doświadczanych przez rolników w obszarach podlegających restrukturyzacji lub objętych programami rozwoju, w odniesieniu do których przyznaje się wsparcie specjalne, nie przysługiwały płatności w ramach jakiegokolwiek innego przepisu tych programów dotyczącego tego samego celu.

Artykuł 47

Ubezpieczenie upraw, zwierząt i roślin

1. Państwa członkowskie określają warunki, jakie muszą spełniać umowy, aby kwalifikować się do wsparcia specjalnego w formie dopłat do składek z tytułu ubezpieczenia upraw, zwierząt i roślin, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 73/2009.
2. Umowy określają:
  - a) konkretne rodzaje ryzyka objęte ubezpieczeniem;
  - b) konkretne straty gospodarcze objęte ochroną ubezpieczeniową; oraz
  - c) kwotę zapłaconej składki, z wyłączeniem podatków.
3. Umowy obejmują maksymalnie jednoroczną produkcję. Jeżeli okres obowiązywania umowy przypada na dwa lata kalendarzowe, państwa członkowskie dopilnowują, by w odniesieniu do tej samej umowy nie przyznano rekompensaty dwukrotnie.
4. Państwa członkowskie przyjmują zasady stosowane w celu obliczenia poziomu zniszczeń średniej produkcji rocznej danego rolnika zgodnie z art. 70 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 73/2009.
5. Rolnik informuje państwo członkowskie każdego roku o numerze zawartej polisy ubezpieczeniowej i przekazuje kopię umowy ubezpieczenia oraz dowód opłacenia składki.

Artykuł 48

Fundusze wspólnego inwestowania dotyczące chorób zwierząt i roślin oraz incydentów środowiskowych

1. Zasady określone przez państwa członkowskie zgodnie z art. 71 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 w odniesieniu do funduszy wspólnego inwestowania kwalifikujących się do wkładu finansowego z tytułu chorób zwierząt i roślin oraz incydentów środowiskowych, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. e) wymienionego rozporządzenia, obejmują w szczególności:
  - a) warunki finansowania funduszu wspólnego inwestowania;
  - b) przypadki chorób zwierząt lub roślin bądź incydentów środowiskowych, które mogą skutkować wypłaceniem rekompensaty na rzecz rolników, w tym, w stosownych przypadkach, ich zakres geograficzny;
  - c) kryteria oceny, czy dane wydarzenie skutkuje wypłatą rekompensaty na rzecz rolników;
  - d) metody obliczania kosztów dodatkowych, które stanowią straty gospodarcze w rozumieniu art. 71 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
  - e) obliczenie kosztów administracyjnych, o których mowa w art. 71 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;

- f) wszelkie ograniczenia kosztów kwalifikujących się do wkładu finansowego stosowane na mocy art. 71 ust. 7 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
  - g) procedurę akredytacji danego funduszu wspólnego inwestowania zgodnie z prawem krajowym;
  - h) regulaminy; oraz
  - i) audyty zgodności i zamknięcia rachunków, którym fundusz wspólnego inwestowania poddawany jest po uzyskaniu akredytacji.
2. Jeżeli źródłem rekompensaty finansowej wypłacanej przez fundusz wspólnego inwestowania jest pożyczka komercyjna, minimalny i maksymalny okres jej trwania wynosi odpowiednio od 1 roku do 5 lat.
  3. Państwa członkowskie dopilnowują, by ludność wiejska na ich terytorium została poinformowana o:
    - a) wszystkich akredytowanych funduszach wspólnego inwestowania;
    - b) warunkach przystąpienia do poszczególnych funduszy wspólnego inwestowania; oraz
    - c) sposobie finansowania funduszy wspólnego inwestowania.

Artykuł 49

Przepisy finansowe dotyczące środków wsparcia specjalnego

1. Kwoty, o których mowa w art. 69 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, określa załącznik III do niniejszego rozporządzenia.
2. Do celów art. 69 ust. 7 akapit czwarty rozporządzenia (WE) nr 73/2009 państwa członkowskie mogą do dnia 1 sierpnia w dowolnym roku kalendarzowym od roku 2010 zwrócić się o zmianę kwot, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli kwota wynikająca z zastosowania wyliczenia przedstawionego w art. 69 ust. 7 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 73/2009 za dany rok budżetowy różni się od kwoty ustalonej w załączniku III do niniejszego rozporządzenia o ponad 20 %.

Wszelkie zmienione kwoty przewidziane przez Komisję stosuje się od roku kalendarzowego następującego po roku, w którym zwrócono się o ich zmianę.

TYTUŁ V

POWIADOMIENIA I PRZEPISY KOŃCOWE

ROZDZIAŁ 1

Powiadomienia

Artykuł 50

Powiadamianie o decyzjach

1. W przypadku gdy państwo członkowskie korzysta z możliwości przewidzianych w art. 28 ust. 1 i 2, art. 38, art. 41

ust. 2–5, art. 45 ust. 1 i 3, art. 46 ust. 1 i 3, art. 47 ust. 1–4, art. 48, art. 49, art. 51 ust. 1 oraz art. 67 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz art. 11 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, powiadamia ono Komisję o szczegółach podjętej decyzji, jej uzasadnieniu i obiektywnych kryteriach, jakimi kierowano się przy podejmowaniu decyzji o zastosowaniu danej możliwości:

- a) w odniesieniu do decyzji dotyczących 2010 r. w ciągu dwóch tygodni od:
  - (i) daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia; lub
  - (ii) daty podjęcia decyzji, jeśli nastąpi to po dacie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia; oraz
- b) do dnia 1 sierpnia 2010 r. w innych przypadkach.

W przypadku gdy państwo członkowskie podejmuje nową decyzję o zastosowaniu możliwości przewidzianych w art. 41 ust. 2–5 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, w terminie dwóch tygodni od daty podjęcia decyzji powiadamia ono Komisję o szczegółach tej decyzji, jej uzasadnieniu i obiektywnych kryteriach, jakimi kierowano się przy podejmowaniu tej decyzji.

2. W przypadku gdy nowe państwo członkowskie zamierza zakończyć stosowanie systemu jednolitej płatności obszarowej zgodnie z art. 122 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, informuje ono Komisję, najpóźniej do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok stosowania systemu płatności jednolitej, o szczegółach wdrażania systemu płatności jednolitej, w tym o możliwościach przewidzianych w art. 55 ust. 3, art. 57 ust. 3–6, art. 59 ust. 3 i art. 61 wymienionego rozporządzenia, jak również o obiektywnych kryteriach, jakimi kierowano się przy podejmowaniu tych decyzji.

3. Państwa członkowskie informują Komisję o środkach wsparcia specjalnego, które zamierzają wdrożyć, do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok stosowania tych środków.

Treść przedmiotowej informacji jest zgodna z częścią A załącznika IV, z wyłączeniem środków wsparcia specjalnego dotyczących określonych rodzajów działalności rolniczej wiążących się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi, o których należy informować zgodnie z częścią B wymienionego załącznika.

Artykuł 51

Dane statystyczne i sprawozdania

Przy pomocy formularza udostępnionego państwom członkowskim przez Komisję państwa te przekazują Komisji drogą elektroniczną następujące informacje:

- 1) najpóźniej do dnia 1 września danego roku:
  - a) łączną liczbę wniosków złożonych w ramach systemu płatności jednolitej w danym roku, wraz z odpowiednią łączną kwotą uprawnień do płatności i łączną liczbą odpowiednich kwalifikujących się hektarów; dane te należy przekazać z podziałem na regiony w przypadku regionalnego wdrażania systemu płatności jednolitej. W odniesieniu do pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitej informacje oparte są na tymczasowych uprawnieniach do płatności;
  - b) w przypadku stosowania środków na mocy art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 państwa członkowskie powiadamiają o łącznej kwocie wnioskowanego wsparcia w danym roku dla każdego z odnośnych środków i, w stosownych przypadkach, odnośnych sektorów;
- 2) najpóźniej do dnia 1 maja następnego roku, w odniesieniu do pierwszego roku stosowania systemu płatności jednolitej, te same informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a), ale oparte na ostatecznych uprawnieniach do płatności;
- 3) najpóźniej do dnia 15 września następnego roku:
  - a) łączną wartość istniejących uprawnień do płatności, aktywowanych bądź nie w danym roku, oraz liczbę hektarów wymaganych do aktywacji. Informacje te należy przekazać z podziałem na rodzaj uprawnień i z podziałem na regiony w przypadku regionalnego wdrażania systemu płatności jednolitej;
  - b) ostateczne dane dotyczące łącznej liczby wniosków złożonych w ramach systemu płatności jednolitej, przyjętych na rok poprzedni, i odpowiednią łączną kwotę płatności, które zostały przyznane, po zastosowaniu – stosownie do przypadku – środków, o których mowa w art. 7, 9, art. 11 ust. 1 i 2, art. 21, 22 i 23 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, oraz łącznej sumy kwot pozostających w rezerwie krajowej do dnia 31 grudnia poprzedniego roku, a także łącznej liczbie odpowiednich kwalifikujących się hektarów; dane te należy przekazać – w stosownych przypadkach – z podziałem na regiony w przypadku regionalnego wdrażania systemu płatności jednolitej;
  - c) w odniesieniu do art. 68 rozporządzenia (WE) nr 73/2009, dla roku poprzedniego, łączną liczbę beneficjentów i kwotę płatności przyznanych z podziałem na środki, oraz, w stosownych przypadkach, dla każdego z odnośnych sektorów; oraz
  - d) roczne sprawozdanie z wdrażania art. 71 rozporządzenia (WE) nr 73/2009 przekazywane przez państwa członkowskie Komisji, które zawiera informacje wymienione w załączniku V do niniejszego rozporządzenia;
- 4) najpóźniej do dnia 1 października 2012 r. sprawozdanie na temat środków wsparcia specjalnego wdrożonych w latach 2009, 2010 i 2011, ich wpływie na cele tych państw i wszelkich napotkanych trudnościach.

ROZDZIAŁ 2

Przepisy końcowe

Artykuł 52

Uchylenie

Rozporządzenia (WE) nr 795/2004 i (WE) nr 639/2009 tracą moc.

Rozporządzenia te pozostają jednak w mocy w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy dotyczących okresów premiovych rozpoczynających się przed dniem 1 stycznia 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 października 2009 r.

Artykuł 53

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r., z wyjątkiem art. 11 ust. 2 oraz art. 50 ust. 1 lit. a), które stosuje się od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz roślin uprawnych, o których mowa w art. 2 lit. c)

Kod CN	Opis
I. ZBOŻA	
1001 10 00	Pszenica durum
1001 90	Inna pszenica i mieszanka żyta z pszenicą (meslin) inną niż pszenica durum
1002 00 00	Żyto
1003 00	Jęczmień
1004 00 00	Owies
1005	Kukurydza
1007 00	Ziarno sorgo
1008	Nasiona gryki, prosa i mozgi kanaryjskiej; pozostałe zboża
0709 90 60	Kukurydza cukrowa
II. NASIONA OLEISTE	
1201 00	Nasiona soi
ex 1205 00	Nasiona rzepaku
ex 1206 00 10	Nasiona słonecznika
III. ROŚLINY WYSOKOBIAŁKOWE	
0713 10	Groch
0713 50	Bób i bobik
ex 1209 29 50	Nasiona łubinu
IV. LEN	
ex 1204 00	Nasiona lnu (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
ex 5301 10 00	Len, surowy lub roszone, uprawiany na włókno (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
V. KONOPIE	
ex 5302 10 00	Konopie, surowe lub roszone, uprawiane na włókno (<i>Cannabis sativa</i> L.)

ZAŁĄCZNIK II

Daty, o których mowa w art. 11 ust. 1

Państwo członkowskie i regiony	Data
Hiszpania: Kastylia-La Mancha	1 czerwca
Hiszpania: Aragonia, Asturia, Baleary, Kantabria, Kastylia-León, Katalonia, Galicja, Madryt, Murcja, Kraj Basków, la Rioja, Walencja	1 lipca
Hiszpania: Andaluzja	1 września
Hiszpania: Estremadura	15 września
Hiszpania: Nawarra	15 sierpnia
Francja: Akwitania, Midi-Pyrénées i Langwedocja-Rousillon	1 lipca
Francja: Alzacja, Owernia, Burgundia, Bretania, Centre, Szampania-Ardeny, Korsyka, Franche-Comté, Île-de-France, Limousin, Lotaryngia, Nord-Pas-de-Calais, Dolna Normandia, Górna Normandia, Kraj Loary (z wyjątkiem departamentów Loire-Atlantique i Vendée), Pikardia, Poitou-Charentes, Prowansja-Alpy-Lazurowe Wybrzeże i Rodan-Alpy	15 lipca
Francja: departamenty Loire-Atlantique i Vendée	15 października
Austria	30 czerwca

ZAŁĄCZNIK III

**Kwoty, o których mowa w art. 49 ust. 1, obliczone na mocy art. 69 ust. 6 lit. a) rozporządzenia (WE)
nr 73/2009**

(w mln EUR)

Belgia	8,6
Dania	15,8
Niemcy	42,6
Irlandia	23,9
Grecja	74,3
Hiszpania	144,4
Francja	97,4
Włochy	144,9
Luksemburg	0,8
Malta	0,1
Niderlandy	31,7
Austria	11,9
Portugalia	21,7
Finlandia	4,8
Słowenia	2,4
Szwecja	13,9
Zjednoczone Królestwo	42,8

ZAŁĄCZNIK IV

Treść informacji, które mają zostać przedłożone Komisji zgodnie z art. 50 ust. 3

CZĘŚĆ A

W przypadku wszystkich środków wsparcia specjalnego, z wyłączeniem środków dotyczących określonych rodzajów działalności rolniczej wiążących się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi, informacje te obejmują:

- a) tytuł każdego środka z odniesieniem do odpowiedniego przepisu art. 68 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
- b) opis każdego środka, wymieniający przynajmniej:
  - (i) sektory, których dotyczy;
  - (ii) czas trwania środka;
  - (iii) cele środka;
  - (iv) obowiązujące warunki kwalifikowalności;
  - (v) indykatorywny poziom wsparcia dla środka;
  - (vi) całkowitą kwotę ustaloną dla środka;
  - (vii) informacje niezbędne przy ustalaniu powiązanych pułapów budżetowych; oraz
  - (viii) źródło finansowania środka;
- c) wszelkie istniejące środki obowiązujące na mocy innych wspólnotowych systemów wsparcia lub środków finansowanych w ramach pomocy państwa w tym samym obszarze lub sektorze jako środki wsparcia specjalnego oraz, w stosownych przypadkach, ich rozróżnienie;
- d) w stosownych przypadkach, opis:
  - (i) określonych rodzajów gospodarki rolnej, które mają znaczenie dla ochrony lub poprawy stanu środowiska, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
  - (ii) zaostrzonych norm w zakresie dobrostanu zwierząt, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
  - (iii) obszarów wrażliwych pod względem gospodarczym lub środowiskowym lub wrażliwych gospodarczo rodzajów gospodarki rolnej, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 73/2009, a także obecnych poziomów produkcji, o których mowa w art. 68 ust. 3 wymienionego rozporządzenia;
  - (iv) programów restrukturyzacji lub rozwoju, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 73/2009.

CZĘŚĆ B

W przypadku środków wsparcia specjalnego dotyczących określonych rodzajów działalności rolniczej wiążących się z dodatkowymi korzyściami rolno-środowiskowymi informacje te obejmują:

- a) tytuł środka;
- b) obszar geograficzny objęty środkiem;
- c) opis proponowanego środka i oczekiwanych skutków dla środowiska w odniesieniu do priorytetów i potrzeb środowiskowych, oraz szczegółowych, weryfikowalnych celów;
- d) uzasadnienie interwencji, zakres i działania, wskaźniki, ilościowo określone cele i, w stosownych przypadkach, beneficjentów;

- e) kryteria i przepisy administracyjne stosowane w celu upewnienia się, że poszczególnym działaniom nie udziela się dodatkowo wsparcia w ramach innych wspólnotowych systemów wsparcia;
  - f) dowód, o którym mowa w art. 48 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006, umożliwiający Komisji kontrolę spójności i wiarygodności obliczeń;
  - g) szczegółowy opis sposobu wdrożenia na poziomie krajowym minimalnych wymogów dotyczących stosowania nawozów i środków ochrony roślin oraz innych odpowiednich wymogów obowiązkowych, o których mowa w pkt 5.3.2.1 części A załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1974/2006;
  - h) opis metody oraz założeń i parametrów agronomicznych (w tym opis wymogów minimalnych określonych w art. 39 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005, które są istotne dla każdego rodzaju zobowiązania) wykorzystanych jako punkt odniesienia przy obliczeniach uzasadniających: a) dodatkowe koszty; i b) utracone dochody wynikające z podjętego zobowiązania; w stosownych przypadkach metoda ta uwzględnia również pomoc przyznaną na mocy rozporządzenia (WE) nr 73/2009; w stosownych przypadkach metoda przeliczeniowa zastosowana przy innych jednostkach zgodnie z art. 27 ust. 9 rozporządzenia (WE) nr 1974/2006;
  - i) kwoty wsparcia;
  - j) w stosownych przypadkach, informacje, o których mowa w pkt 5.3.2.1.4 tiret piąte i szóste części A załącznika II do rozporządzenia (WE) nr 1974/2006.
-

ZAŁĄCZNIK V

Treść informacji, które mają zostać ujęte w rocznym sprawozdaniu na temat funduszy wspólnego inwestowania, o którym mowa w art. 51 ust. 3 lit. d)

Informacje te obejmują:

- a) wykaz akredytowanych funduszy wspólnego inwestowania i liczbę rolników należących do każdego z nich;
  - b) w stosownych przypadkach, koszty administracyjne poniesione z tytułu zakładania nowych funduszy wspólnego inwestowania;
  - c) źródło finansowania zgodnie z art. 69 ust. 6 lit. a) lub c) rozporządzenia (WE) nr 73/2009 oraz, w stosownych przypadkach, kwotę liniowego zmniejszenia i płatności, do których je zastosowano;
  - d) rodzaje rekompensowanych strat gospodarczych w podziale na akredytowane fundusze i na przyczyny, zgodnie z art. 71 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
  - e) liczbę rolników, którzy otrzymali rekompensaty w podziale na akredytowane fundusze według rodzajów strat gospodarczych i przyczyn, zgodnie z art. 71 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 73/2009;
  - f) wydatki poszczególnych funduszy akredytowanych w podziale na rodzaje strat gospodarczych;
  - g) wartość procentową oraz kwoty płacone przez poszczególne fundusze w ramach wkładu finansowego, o którym mowa w art. 71 ust. 7 rozporządzenia (WE) nr 73/2009; oraz
  - h) wszelkie doświadczenia uzyskane w trakcie wdrażania środków wsparcia specjalnego dotyczące funduszy wspólnego inwestowania.
-